

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

9 oktober 1996

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

DECREET GOEDKEURING VERDRAG VERBOD CHEMISCHE WAPENS – STEMMING

RESOLUTIE INTERACTIE INFRASTRUCTUUR TUSSEN SCHOLEN EN VERENIGINGEN – STEMMING

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES - STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 6

Woensdag 9 oktober 1996
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Actuele vragen (Regl.art.78)	
Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de toenemende milieuhinder en verkeersoverlast veroorzaakt door afvalverwerkende bedrijven	
Actuele vraag van de heer Peter De Ridder tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de milieuvergunning voor het afvalverwerkend bedrijf Altrak Cleaning NV	1
Actuele vraag van mevrouw Vera Dua tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het initiatief van de GOM West-Vlaanderen om een Vlaams coördinatiecentrum voor mestverwerking op te richten	4
Actuele vraag van de heer André Denys tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over het gebruik van swapverrichtingen door de Vlaamse regering in het kader van het schuldbeheer	6
Actuele vraag van de heer Guy Swennen tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over het onderzoek naar en de preventie van seksueel overdraagbare aandoeningen veroorzaakt door de chlamydia-bacterie	8
Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de successierechten	10
Actuele vraag van mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de repercussies van de recente federale maatregelen in de ziekenhuissector op het Vlaams gezondheidsbeleid	10
Actuele vraag van de heer Ward Beysen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het groeiend gebrek aan mobiliteit	11
Actuele vraag van de heer Johan Sauwens tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de financiering van de aanleg van toegangswegen naar Fenix	13
Actuele vraag van de heer Carl Decaluwé tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de voetbalcontracten en het voorstel van decreet over de vrije nieuwsgaring	15
Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de uitzendingen van Télé-Bruxelles in de Vlaamse rand rond Brussel	15
Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het nakend samenwerkingsakkoord tussen de gemeenten Sint-Pieters-Woluwe en Wezembeek-Opem	17
Actuele vraag van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over het voorstel van de minister om leegstaande religieuze gebouwen een sociaal-culturele bestemming te geven	18
Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de vernietiging door het Arbitragehof van het optreden van de Franse gemeenschapsregering in de Vlaamse rand	19
Actuele vraag van de heer Robert Voorhamme tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de overname van DAF Trucks door de Amerikaanse groep Paccar	20
Actuele vraag van de heer Herman Suykerbuyk tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de oprichting van een databank voor de Nederlandse taal en de bevoegdheid van de Taalunie	21

<p>Actuele vraag van de heer Karel De Gucht tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie en tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de derdegeneratiestatuten van de intercommunales in de elektriciteitssector</p>	22
<p>Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de aanstelling van een nieuwe algemeen directeur bij Export Vlaanderen</p>	24
<p>Ontwerp van decreet tot goedkeuring van het Verdrag tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens en inzake de vernietiging van deze wapens en van drie bijlagen, ondertekend in Parijs op 13 januari 1993 - 358 (1995-1996) - Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming</p>	24
<p>Voorstel van resolutie van de heren Frank Creyelman en Felix Strackx betreffende de interactie op het gebied van infrastructuur tussen scholen en verenigingen - 317 (1995-1996) - Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming</p>	26
<p>Met redenen omklede motie van de heren Marino Keulen en Francis Vermeiren tot besluit van de op 30 september 1996 door de heer Francis Vermeiren in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de steeds nieuwe lasten die worden opgelegd aan de KMO's en de zelfstandigen - 414 (1996-1997) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming Sprekers : de heren Marino Keulen, Jean-Marie Bogaert en Paul Deprez</p>	27
<p>Met redenen omklede motie van de heren Francis Vermeiren, Ward Beysen en Julien Demeulenaere tot besluit van de op 2 oktober 1996 door de heer Francis Vermeiren in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de staat van de sociale woningen - 415 (1996-1997) - Nr. 1 Intrekking Sprekers : de heer Georges Cardoen, mevrouw Vera Dua, de heren André Denys, Paul Van Grembergen en minister Leo Peeters</p>	29
<p>Met redenen omklede motie van de heren Emiel Verrijken, Pieter Huybrechts en Christian Verougstraete tot besluit van de op 2 oktober 1996 door de heer Emiel Verrijken in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de voorgenomen fusie van het Gemeentekrediet met het Crédit Local de France - 417 (1996-1997) - Nr. 1 Hoofdelijke stemming Sprekers : de heren Emiel Verrijken, Karel De Gucht, John Taylor, Herman De Loor en Jean-Marie Bogaert</p>	31
<p>Regeling van de werkzaamheden</p>	35

VOORZITTER : De heer Francis Vermeiren, ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.03 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Sonja Becq, Georges Beerden, Ward Beysen, Jean-Marie Bogaert, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Jozef Browaeys, Herman Candries, Leo Cannaerts, Georges Cardoen, Jan Cauberghs, Patricia Ceysens, Joachim Coens, Marc Cordeel, Carl Decaluwé, Etienne De Groot, Karel De Gucht, Leo Delcroix, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Paul Deprez, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Mia De Schamp-helaere, Peter Desmet, Roland Deswaene, Freddy De Vilder, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Fred Dielens, Marijke Dillen, Michel Doomst, Vera Dua, Paul Dumez, Freddy Feytons, Jos Geysels, Johnny Goos, Leo Goovaerts, Brigitte Grouwels, Veerle Heeren, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, André Kenzeler, Marino Keulen, Willy Kuijpers, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Kathy Lindkens, Carlos Lisabeth, Marcel Logist, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Johan Malcorps, Hugo Marsoul, Erik Matthijs, Lydia Maximus, Trees Merckx-Van Goey, Jan Penris, Stefaan Platteau, Leonard Quintelier, Didier Ramoudt, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Eddy Schuermans, Jef Sleenckx, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Herman Suykerbuyk, Guy Swennen, René Swinnen, John Taylor, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Maria Tyberghien-Vandenbussche, Arnold Van Aperen, Riet Van Cleuvenbergen, Walter Vandenbossche, Christiaan Vandenbroeke, Michiel Vandenbussche, Bart Vandendriessche, Ria Van Den Heuvel, Marleen Van der Poorten, Mark Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Paul Van Grembergen, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Sonja Van Lindt, Jef Van Looy, Dirk Van Mechelen, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Marc Van Peel, Hugo Van Rompaey, Etienne Van Vaeren-

bergh, Peter Vanvelthoven, Roeland Van Walleg-hem, Tuur Van Wallendael, Mandus Verlinden, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Emiel Verrijken, Cecile Verwimp-Sillis, Robert Voorham-me, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Frank Creyelman, Norbert De Batselier, Nelly Maes, Christian Van Eyken : gezondheidsredenen ;

Jaak Gabriels : buitenslands ;

Yolande Avontroodt, Marc Olivier, Johan Weyts : ambtsverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Patrick Lachaert.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 78*)

Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de toenemende milieuhinder en verkeersoverlast veroorzaakt door afvalverwerkende bedrijven

Actuele vraag van de heer Peter De Ridder tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de milieuvergunning voor het afvalverwerkend bedrijf Altrak Cleaning NV

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de toenemende milieuhinder en verkeersoverlast veroorzaakt door afvalverwerkende bedrijven, en van de heer De Ridder tot minister Kelchtermans, over de milieuvergunning

Voorzitter

ning voor het afvalverwerkend bedrijf Altrak Cleaning NV.

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er bestaat momenteel een nieuwe tendens waarbij afvalverwerkende bedrijven zich vestigen in de buurt van woon- en recreatiezones, waar ze voor heel wat overlast zorgen.

In de Rupelstreek is die tendens het duidelijkst merkbaar. Ik denk meer bepaald aan Terhagen-Rumst, waar een breed volksprotest leeft tegen de inplanting van Altrak Cleaning NV. De mensen vrezen terecht dat dit bedrijf voor heel wat milieu- en verkeershinder zal zorgen. In dezelfde streek heeft de firma De Vocht gevraagd zich in Reet te mogen vestigen. Beide bedrijven zijn met moeilijkheden uit andere streken vertrokken : De Vocht komt uit Waarloos-Kontich, Altrak uit Wommelgem. Nu willen ze afzakken naar de Rupelstreek.

Het protest van de bevolking is begrijpelijk. Deze streek heeft immers in het verleden al met ernstige milieuproblemen te kampen gehad. De mensen zijn dan ook niet happig om het nieuwe fenomeen van de afvalverwerkende bedrijven binnen te halen.

Het gemeentebestuur en de Bestendige Deputatie hebben in deze zaak een zeer duidelijk standpunt ingenomen, waarbij ze zich baseren op artikelen uit Vlarem-II. Het verbaast me dat de interpretatie van deze Vlarem-artikelen zo sterk kan variëren, al vrees ik dat de minister zoals steeds zal verwijzen naar de commissie voor Milieuvergunningen.

Mijn vraag blijft : hoe zullen de afstandsregels in de toekomst worden geïnterpreteerd ? In de rubriek Afvalverwerkende bedrijven heeft Vlarem-II het expliciet over de nabijheid van woon- en recreatiezones. In hoeverre zijn die bepalingen bindend ? Een nieuw bedrijf kan de verkeersoverlast alleen maar doen toenemen. Volgens Vlarem kan ook dit element in rekening worden gebracht om een vestiging te weigeren.

Uit de pers vernamen we dat de minister het gesprek met enkele notabelen uit de streek wil hernemen. Mogen we daaruit afleiden dat er wezenlijke wijzigingen aan de milieuvergunningen kunnen worden verwacht en dat de minister eerder de adviezen van de Bestendige Deputatie en van het

College van Burgemeester en Schepenen zou volgen ?

De voorzitter : De heer De Ridder heeft het woord.

De heer Peter De Ridder (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de minister heeft een milieuvergunning toegekend aan Altrak Cleaning NV, nadat de Bestendige Deputatie van de provincie Antwerpen die vergunning geweigerd had. Deze firma uit Wommelgem wil zich vestigen in Terhagen, een deelgemeente van Rumst.

Mijnheer de minister, het is correct dat de plaats waar het bedrijf zich wenst te vestigen, op meer dan 500 meter afstand van het provinciaal recreatiedomein is gelegen. Deze plaats bevindt zich echter heel dicht bij een woonkern. Hebt u daarmee rekening gehouden ?

Bovendien zal de omgeving sterk te lijden krijgen van verkeersoverlast. Men heeft immers berekend dat per uur twee zware vrachtwagens meer over de reeds overbelaste en niet-aangepaste buurtweg zullen rijden. Hebt u met deze bijkomende overlast rekening gehouden ? Voor de bestendige deputatie was deze overlast een van de belangrijkste redenen om de vergunning te weigeren. Hebt u rekening gehouden met het protest en de negatieve adviezen van de gemeentebesturen van Boom en Rumst en met het maandenlange protest van de buurtbewoners tegen de komst van het bedrijf ?

De Rupelstreek werd de voorbije decennia zwaar getroffen. Na de zware economische crisis van de jaren zeventig, werd de regio in de jaren tachtig geconfronteerd met de milieuproblematiek van bijvoorbeeld het storten van gipsafval. Bent u van mening dat de reeds zwaar getroffen streek nog eens extra moet worden belast met hinderende bedrijven ?

Mijnheer de minister, gaat u ermee akkoord dat de vergunning niet alleen mag worden afgeleverd op basis van milieutechnische aspecten, maar dat er ook rekening moet worden gehouden met omgevingsfactoren, zoals de aanwezigheid van woonkernen, de afwezigheid van een adequate toeleveringsinfrastructuur en de verkeersoverlast ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, collega's, het beantwoorden van vragen stelt

Kelchtermans

me in staat om een eenzijdige voorstelling van de feiten te nuanceren.

Ik ken de milieuproblematiek van de streek zeer goed. Ik weet dat de vrees voor milieu-overlast, zoals vroeger bij de gipsstorten, een belangrijke rol speelt in het protest van de plaatselijke beleidsverantwoordelijken. Ik heb het dossier van Altrak Cleaning in beroep behandeld, nadat de bestendige deputatie een negatief advies had uitgebracht. Bij een beroepsprocedure moet de gewestelijke milieuvergunningcommissie een advies uitbrengen.

Mijnheer de voorzitter, ik wens te beklemtonen dat de composteringsinstallatie die deel uitmaakte van de aanvraag van de betrokken firma en die omwille van de geurhinder één van de meest milieubelastende onderdelen was, in beroep werd geweigerd. De activiteiten van Altrak Cleaning zullen zich beperken tot sorteren en opslag van niet-gevaarlijk afval. De firma zal zich niet in een natuurgebied vestigen, maar op een industrieterrein. Om het afval te vervoeren rekent men op een bijkomende verkeerslast van twee vrachtwagens per uur.

De verschillende leden van de gewestelijke milieuvergunningcommissie en de afdeling Stedebouwkundige Vergunningen van de administratie Ruimtelijke Ordening hebben hierover een gunstig advies uitgebracht. Bij de beslissing werd er abstractie gemaakt van de composteringsinstallatie. Deze installatie werd geweigerd, voor de rest werd een vergunning gegeven.

Wat de concrete vraag betreft, zijn er in Vlarem-II geen afstandsregels voorzien voor afvalbewerkingsbedrijven. De afwezigheid van deze regels voor de verwerking van afvalstoffen, wil niet zeggen dat de omgeving niet mee in overweging moet worden genomen bij het nemen van de beslissing. Ik had het over de afstand van 500 meter, omdat de indruk werd gewekt dat het recreatiegebied vlakbij was. Dat is niet het geval, de plaats bevindt zich op 500 meter afstand van het recreatiegebied De Schorre en op 150 meter afstand van de woonkern waar de heer De Ridder naar verwijst.

Iedereen onderschrijft steeds meer de algemene milieu-objectieven, ook bij afvalwaterzuivering. Toch zijn nauwelijks nog mensen bereid om de middelen te aanvaarden die men daarvoor inzet in hun onmiddellijke omgeving, zelfs als dit op behoorlijke afstand gebeurt. De beroepen tegen waterzuiveringsstations zijn legio en het verzet

groeit. Momenteel zitten we met meer dan twintig bouwdoosiers van waterzuiveringsstations die niet kunnen worden uitgevoerd, zelfs wanneer het gewestplan een dergelijke bouw toelaat. Omwille van vooroordelen aanvaardt de buurt niet dat er een waterzuiveringsstation in de onmiddellijke omgeving komt. Toch vraagt iedereen dat het oppervlaktewater in Vlaanderen binnen afzienbare tijd gezuiverd wordt. Regelmatig roept men ons hier ter verantwoording, omdat we de doelstellingen van de Europese richtlijn al in 1995 moesten hebben bereikt. Maar in plaats van te versnellen, moeten we oppassen niet te vertragen, dit omdat het instrumentarium op heel wat weerstanden botst. Bouwen in de open ruimte botst dan weer op andere weerstanden die even verantwoord zijn. Men zoekt echter de geografische plaats die het meest geschikt is voor de aard van de problemen bij waterzuivering.

Ook bij de afvalverwerking gaan we dezelfde richting uit : er worden nog nauwelijks containerparken geduld in de onmiddellijke omgeving. Toch vraagt iedereen om bijkomende initiatieven.

We moedigen preventie, recyclage en hergebruik aan – in die volgorde – en willen het storten uiteindelijk verbieden. We hebben daarom behoefte aan een bijkomende verwerkingscapaciteit. Het is een goede zaak dat ook de privé-sector door de overheidssancties op storten zich steeds meer interesseert voor het zinvol hergebruiken en recycleren van industrieel en huishoudelijk afval. Dit bedrijf wenst onder andere een segment van deze recyclage voor zijn rekening te nemen. Iedereen zegt dat de doelstellingen op dat gebied niet snel genoeg kunnen worden behaald, maar we botsen steeds op nieuwe weerstanden wanneer we proberen om die doelstellingen te behalen. Dat is de algemene context, die ook hier van toepassing is. Het gaat hier om een bedrijfs capaciteit van vierhonderd ton op een industrieterrein in twee nieuw te bouwen hallen. De bewegingen van en naar het bedrijf kunnen inderdaad als hinderlijk worden ervaren. Het gaat hier echter om twee vrachtwagens per uur, we moeten de zaken toch relativeren.

Mijnheer de voorzitter, ik moet u niet overtuigen, want ik meen dat u deze mening al bent toegedaan. Ik wil toch eindigen met aan te kondigen dat ik de burgemeesters van de betrokken gemeenten heb uitgenodigd voor een gesprek. Of deze milieuvergunning inhoudelijk moet worden gewijzigd, zullen we na het gesprek bekijken. Een milieuvergunning is altijd voor wijziging vatbaar als er belangrijke elementen worden aangebracht. Ik kijk met

Kelchtermans

belangstelling uit naar het onderhoud met de burgemeesters.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Ik wens nog even een korte reactie te geven. Ik geef de minister gelijk wanneer hij stelt dat er inzake afvalverwerking steeds meer problemen zijn en er ook steeds meer problemen dreigen. Dit bewijst de noodzaak van preventie en hergebruik, pas daarna kan er recyclage komen.

Bovendien hebben een heleboel bedrijven een slechte reputatie opgebouwd. Het is dus logisch dat mensen zich vragen stellen wanneer dergelijke bedrijven zich dicht bij recreatie- of woonzones willen vestigen. Ik weet bovendien dat er een gedeeltelijke weigering is geweest, onder andere over het aspect van de compostering. Ook daar worden we met een probleem geconfronteerd. Als Groenen zijn we voorstander van compostering, maar dit proces kan ook problemen met zich brengen. We kunnen het probleem verschuiven naar Edegem – het IHK -, maar daar werden ook al ernstige protesten gesignaleerd omdat de composteringsinstallatie er momenteel op een slechte manier wordt gerund.

Er blijft dus het actueel probleem van de vergunning voor Altrak Cleaning NV. Ik lees in de vergunning : solidificatie, decanteerinstallatie, de behandeling van industrieel slib, het opslaan van 2000 ton schroot, zuurstof, menggas, acetyleen, antivries, afvalolie enzovoort. Met deze waslijst gevaarlijke stoffen in het achterhoofd kunnen de inwoners zich mijns inziens terecht vragen stellen.

De voorzitter : De heer De Ridder heeft het woord.

De heer Peter De Ridder : Ik merk een belangrijke fout in het betoog van de minister, meer bepaald wanneer hij zegt dat het bedrijf zou worden ingeplant op 150 meter van een woonkern. De breekinstallatie van bouw materiaal van 210 kilowatt zou immers op 75 meter van de woonkern komen.

De opzet om afval te recyclen kunnen wij ondersteunen. Op minder dan 2 kilometer afstand van de huidige inplantingsplaats ligt echter een groot bedrijventerrein in Willebroek. Dat wordt momenteel door niemand gecontesteerd. Het terrein heeft bovendien een goede toegangsweg. Er wordt al aan recyclage, hergebruik en afvalverwerking door

privé-bedrijven gedaan. Er is daar vooral nog plaats voor een inplanting.

Men kiest nu echter voor een inplanting dicht bij een woonwijk – 75 meter lijkt me in ieder geval dichtbij – en bovendien in de buurt van een groeiend recreatiedomein.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Ik baseer mij op de gegevens in mijn dossier dat het onder meer over 150 meter heeft. Ik zal dit laten nakijken.

Ten tweede wijs ik erop dat ik vanuit een leefmilieuperspectief heb geoordeeld, ook wat betreft de doeleinden. Daarnaast is er echter het probleem van de bouwvergunning. Ik beklemtoon nog eens dat ik aan termijnen gebonden ben, terwijl die voor de bouwvergunning niet bestaan. Ik was dus verplicht om een uitspraak te doen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Vera Dua tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het initiatief van de GOM West-Vlaanderen om een Vlaams coördinatiecentrum voor mestverwerking op te richten

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Dua tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het initiatief van de GOM West-Vlaanderen om een Vlaams coördinatiecentrum voor mestverwerking op te richten.

Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op initiatief van de GOM West-Vlaanderen zal een Vlaams coördinatiecentrum voor mestverwerking worden opgericht. Daar heb ik een aantal belangrijke vragen bij.

Ik heb de indruk dat op die manier een alternatief beslissingsniveau wordt gecreëerd, dat opties kan nemen die niet overeenstemmen met de geest van het Mestdecreet. Om één voorbeeld te geven : bij de doelstelling van het centrum wordt specifiek gezegd dat het de bedoeling is om de economische

Dua

groei in de veeteeltsector te bevorderen en de veestapel minstens op het huidige peil te houden. Dit is in tegenspraak met de bevrozing van de grootte van de veestapel die het decreet wenst. Wanneer die bevrozing niet helpt, zo stipuleert het decreet, zullen zelfs maatregelen worden genomen om de veestapel in te perken.

Ook de samenstelling van het centrum wekt verbazing. Aan de ene kant is er het Vlaamse Gewest, dat met 1 miljoen frank participeert. Dan zijn er de 5 provincies, die met 1 of 5 miljoen frank participeren. Tenslotte duikt de Boerenbond niet toevallig met 4 miljoen frank op, net zoals Bemefa, Beroepsvereniging van Mengvoeder Fabrikanten, de vertegenwoordigers van de veevoederindustrie, ook met 4 miljoen frank. Dit alles wil zeggen dat in dit centrum de belangen van de privé-groepen bijzonder sterk tot uiting zullen komen.

Een derde punt is de opdracht. Ik heb met enige verbazing de opdracht van dit coördinatiecentrum gelezen. Het is een hele waslijst, die ik hier niet integraal naar voren wil brengen, maar waaruit ik enkele zaken distilleer.

Ze willen eigenlijk het overleg tussen de betrokkenen stimuleren, wat een goede zaak is. Ze willen de coördinatie opnemen van allerlei initiatieven in verband met de mestverwerking, wat iets minder evident is. Daarnaast beogen ze ook nog privé-initiatieven te steunen, wat zeker niet evident is en wat zelfs tegen de gemaakte afspraken indruist. Bovendien hebben ze het over het opmaken van een Vlaams mestverwerkingsplan. Dat is in de eerste plaats niet alleen zeer ambitieus, maar de vraag is of zo een centrum zo iets wel moet doen. Ze gaan zelfs zo ver om te zeggen dat zij zouden aanduiden waar die mestverwerkingsinstallaties moeten komen. Dus begeven ze zich zelfs op het werkterrein van de ruimtelijke ordening.

Nu ik dat zo gelezen heb, mijnheer de minister, dan stel ik me de vraag wat dan nog de rol is van de Mestbank. U hebt zelf een administratie die verondersteld wordt goed te werken en nu blijkt er plots iets uit de lucht komen vallen dat een belangrijke taak van die administratie gewoon zou overnemen. Op die manier raakt de functie van die administratie voor een stuk uitgehold.

Trouwens, ook het financiële aspect is niet onbelangrijk. Het gaat om een investering – eerder een spaarpotje – van 19 miljoen frank waarvan 11 miljoen frank aan overheidsgeld, terwijl men er altijd

van uit is gegaan dat er nooit financiële steun zal komen voor de mestverwerking. De mestverwerking wordt verondersteld zichzelf te kunnen bedruipen.

Mijnheer de minister, we blijven dus met zeer veel vragen zitten. Ik wil u dan ook vragen of u als verantwoordelijke minister eigenlijk wel gelukkig bent met dit initiatief dat uiteindelijk toch uw eigen administratie aardig in de kou zet. Ik vermoed overigens, en eigenlijk ben ik daarvan zeer overtuigd, dat uiteindelijk de privé-belangen het zullen winnen. Een tweede vraag betreft de rol van de provincies. Wat doen zij binnen een dergelijk centrum? Ik kan maar twee redenen bedenken. Eerst en vooral weet iedereen dat de provincies, misschien als enige overheidsniveaus, nog wat geld ter beschikking hebben, en ten tweede dat de provincies natuurlijk ook beslissingen nemen in verband met vergunningen. Dus is het goed van met hen in zee te gaan.

Ten slotte rest natuurlijk de vraag over de financiële kwestie. Is men van plan af te wijken van het principe dat aan mestverwerking geen subsidies worden toegekend? Ik heb de indruk dat dit centrum met alle mogelijke middelen, ook financiële, wil bewijzen dat het onmogelijke toch zal lukken: namelijk dat de mestverwerking de oplossing is van het mestprobleem.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, ik kan daar kort op antwoorden. Dit initiatief is genomen door de GOM West-Vlaanderen. Die heeft ook een verzoek gericht aan de provincies West-Vlaanderen, Antwerpen, Limburg en Oost-Vlaanderen.

Limburg en Oost-Vlaanderen houden hun antwoord in beraad. De overige provincies zijn getreden tot dit coördinatiecentrum. Ik vind het op zichzelf geen slechte zaak dat zij dit initiatief nemen. Men moet niet alles willen centraliseren. De problemen doen zich vooral voor in West-Vlaanderen en daar voelt men dan ook de behoefte om een initiatief te nemen en om wat men eventueel informatief opbouwt aan kennis ook ter beschikking te stellen van derden. Vandaar dus het samenwerkingsverband.

Ze hebben gevraagd of de administratie Land- en Tuinbouw wil meedoen. Minister Van Rompuy, bevoegd voor landbouw, heeft dit toegezegd en heeft ook om medewerking gevraagd vanuit de Vlaamse Landmaatschappij, wat ook is bevestigd in de overeenkomst die voor de duur van zeven jaar werd opgesteld.

Kelchtermans

De partners, die hebt u zelf opgenoemd. En wat het doel betreft, is de doelstelling inderdaad te komen tot een eventuele alternatieve mestverwerking en indien mogelijk ook een betere verdeling van allerhande initiatieven terzake. Het afgebakende doel is vrij ruim. Wat dat betreft, past het mijns inziens perfect binnen de bevoegdheden en de opdrachten die de Vlaamse Landmaatschappij via de Mestbank heeft. De Mestbank is hierbij betrokken. Dit zijn nog geen concrete plannen, het is een soort van studiesyndicaat dat ons hopelijk een aantal denkkaders kan aanreiken. Het gaat niet op daarover bij voorbaat te zeggen aan wie mee oplossingen wil ontwikkelen dat dit zaken zijn die uitsluitend wij ter harte nemen. Momenteel hebben we immers nogal wat andere zaken te organiseren vanuit de Mestbank en naar aanleiding van de decreetgeving. Het lijkt me dan ook best de inspanningen gezamenlijk te laten dragen door bestuursniveaus die mee ingeschakeld zijn omdat zij terzake aan de oplossing van het probleem hun bijdrage kunnen leveren.

Wat dat betreft, is er ook overleg vooropgesteld voor de OVAM en dus ook het VITO. Een volgende vergadering was trouwens gepland op 18 september 1996. Daar werden een aantal afspraken gemaakt met betrekking tot de verder werking. Ik zal dienaangaande de informatie op eenvoudige vraag altijd ter beschikking stellen, ook over de voortgang om eventueel de problemen die dit studiesyndicaat, dit coördinatiecentrum terzake ondervindt.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer de minister, ondertussen heb ik ook al tussen de regels gelezen dat vooral minister Van Rompuy aandringt op dit initiatief, wellicht met de bedoeling de mestproblematiek uit de sfeer van het leefmilieu te houden en te zorgen dat de economische kant wat meer wordt belicht. Blijkbaar bent u uiteindelijk toch gecapituleerd en hebt u zich aangesloten bij dit initiatief, dat mijns inziens zeer veel gevaren inhoudt. Het creëren van parallelle besluitvormingsorganen is zeer gevaarlijk, zeker wanneer blijkt dat de rechtstreeks betrokkenen daardoor veel in de pap te brokken hebben. Met deze betrokkenen bedoel ik de Boerenbond, waarvan men kan veronderstellen dat ze de belangen van de boeren verdedigt, en de grootindustrie, met name de integratoren. Ik vrees derhalve dat dit coördinatiecentrum uw beleid voor een deel zal hypothekeren.

Minister Theo Kelchtermans : Dat laatste begrijp ik helemaal niet. Er is geen sprake van capitulatie, of het overlaten van het initiatief aan iemand anders. In verband met de economische sector die de veeteelt is, worden we met milieuproblemen geconfronteerd. Als er een oplossing kan worden gevonden voor de verwerking van mest, is dat inzake leefmilieu een belangrijke verwezenlijking. Ik begrijp dus niet dat men de samenhang tussen beide wil doorbreken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer André Denys tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over het gebruik van swapverrichtingen door de Vlaamse regering in het kader van het schuldbeheer

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Denys tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over het gebruik van swapverrichtingen door de Vlaamse regering in het kader van het schuldbeheer.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, gisteren hebben we in de commissie een interessant gesprek gehad over de toepassing van de swapverrichtingen in het kader van het Vlaams schuldbeheer. Het was een eerder technische discussie, die nog wordt vervolgd. Hoe dan ook werd nog geen politiek standpunt naar voren gebracht.

Onze bekommernis betreft meer specifiek de zogenaamd politiek-ethische benadering van de hele problematiek. Mevrouw de minister, ik wil hier klaar en duidelijk zeggen dat we de christen-democraten daarin wantrouwen. We constateren immers een zeer groot onderscheid tussen wat ze zeggen en wat ze doen. Sta me toe even uit Sleutels voor Morgen, het programma van de christen-democraten en van premier Dehaene, te citeren. Op bladzijde 23 schrijft de eerste minister onder de hoofding Casinokapitalisme het volgende : de grootste kopzorg op het vlak van de mondialisering, waarop nog geen antwoord werd gevonden, is de speculatie waarbij op basis van het spel met de wisselkoersen forse winsten worden gemaakt. Die speculatiebe-

Denys

wegingen riskeren het economisch beleid van regeringen te ontwrichten en kunnen voor het bedrijfsleven een ware nachtmerrie zijn. Een van de meest bekende managementexperten, Peter Drucker, noemt deze speculatiegolven een ziekelijk fenomeen.

Ziedaar het verschil tussen de woorden uit het programma van de premier, en de daden van de federale regering. Dames en heren, u zult dus begrijpen dat we enig wantrouwen koesteren tegenover de christen-democraten. Mevrouw de minister, u dient derhalve een duidelijk standpunt in te nemen over de zeer fundamentele, principiële vraag wat een overheid al dan niet kan doen. Wat beschouwt een overheid, in het kader van een actief schuldbeheer, als een aanvaardbaar risico en wat beschouwt ze in datzelfde kader als speculatie? Het wordt de hoogste tijd dat daarover helderheid wordt geschapen. Met dit doel willen we u vier eenvoudige vragen stellen.

Beschouwt u het verrichten van swaps met deviezen – er zijn immers twee soorten swaps, met deviezen en met rente – als aanvaardbaar in het kader van een schuldbeheer, of als speculatie?

Beschouwt u het verrichten van renteswaps – zoals door u toegepast – als aanvaardbaar, of als speculatie? Zowel bij deviezen als bij speculatie gaat het om een overeenkomst tussen twee partijen, waarbij één partij meestal winst en de andere verlies maakt. Slechts heel uitzonderlijk is een dergelijke operatie voor beide partijen voordelig.

Mijn derde vraag is de volgende. Mevrouw de minister, indien u renteswaps aanvaardbaar vindt, bent u dan van mening dat er een kwantitatieve limiet moet worden bepaald? Ongeveer vier jaar geleden bent u begonnen met renteswaps voor een totaal bedrag van 15 miljard frank; momenteel zitten we al aan 30 miljard frank. Zou men daar niet beter een maximum voor vastleggen?

Ten slotte heb ik nog een vierde vraag. Het is mogelijk dat er in de nabije toekomst nieuwe technieken ontstaan inzake schuldbeheer. Mevrouw de minister, vindt u niet dat het parlement hierover dan moet worden ingelicht om zijn toestemming te verlenen?

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Denys heeft verwezen naar het uitvoerige debat van gisteren, dat zeker nog niet is afgerond. Het is inderdaad belangrijk dat de regering en het parlement hierover voortdurend van gedachten wisselen. We hebben gisteren duidelijk onderstreept dat u in de beleidsbrief Financiën en Begroting een aantal doelstellingen kunt terugvinden waarin we onze intenties inzake het schuldbeheer naar voren brengen. We streven naar een leningsvolume, waarin een verhouding vlottende rente en vaste rente wordt nagestreefd, aangepast aan de marktomstandigheden. We doen dit onder meer via de swap-technieken.

In totaal zijn er drie categoriën swaps : de renteswap, de deviezenswap en de mixed swap. De laatste omvat verschillende exotische vormen. De Vlaamse regering hanteert enkel de renteswap. Op deze manier vermijden we speculatieve operaties, waardoor we ook geen zware financiële risico's lopen. De risicovolle deviezenswap wordt dus niet door de Vlaamse regering gebruikt.

Verder is het ook zo dat we alleen swaps verrichten met tegenpartijen die over een hoge kredietwaardigheid beschikken, een kredietwaardigheid die minstens even hoog is als die van de Vlaamse Gemeenschap. Zowel Moody's als Standard & Poor's hebben aangegeven dat we over een hoge kredietwaardigheid beschikken. Bij Moody's gaat het zelfs om een AA- of een AA2. Dit is de op één na hoogste quotering. De tegenpartijen waarmee we swap-operaties verrichten, moeten dus ook minstens deze rating hebben.

Fundamenteel is ook dat elke swap wordt gebaakt door een lening met eenzelfde looptijd, eenzelfde nominaal bedrag en eenzelfde vervaldatum. Ik wil hierbij ook opmerken dat we nooit hoofdsommen swappen, we swappen enkel rentes. Er is dus geen enkel risico op enig nominaal verlies. Doordat we deze rentes swappen, hebben we gedurende de periode dat we deze techniek toepassen, een minderuitgave kunnen bewerkstelligen van ongeveer 250 miljoen frank, in mindering van de marges die de financiële instellingen hadden genomen zonder deze swap-technieken.

Met de hand op het hart kan ik u verzekeren dat er geen enkel probleem is. De Vlaamse regering neemt geen enkel risico en speculeert niet. In haar schuldbeheer streeft ze een verhouding van 75 over 25 percent na tussen leningen tegen een vaste rentevoet en leningen tegen een vlottende rentevoet.

Demeester-De Meyer

De bewuste swaptechnieken maken het mogelijk deze verhouding te bereiken.

Naar aanleiding van een vraag van de heer Geysels ontstond hierover in de commissie een uitvoerig debat en de heer Denys deed er goed aan deze problematiek opnieuw aan te snijden. Na de discussie van gisteren in de commissie heb ik nog even nagedacht en ik kan ermee akkoord gaan dat de regering inzake het schuldbeheer een aantal ethische principes dient te respecteren. In de voorbije periode heeft de regering zich door overwegend vier principes laten leiden.

Ten eerste heeft de overheid de plicht de schuldrisico's zo laag mogelijk te houden. Het risico is uiteraard lager naarmate de schuld kleiner is. De regering houdt de Vlaamse schuld onder controle en zal ze systematisch afbouwen.

Ten tweede heeft de overheid de plicht de rentelasten zo laag mogelijk te houden en de marges van de financiële instellingen zo veel mogelijk te drukken. Van de 31 miljard frank schuld die aan swapverrichtingen werden onderworpen, werd een deel reeds afgelost. Grosso modo hebben we 250 miljoen frank minder uitgegeven door te werken op de marges van de financiële instellingen. De Vlaamse regering is er dus in geslaagd de marges voortdurend te verminderen. Indien ze was overgegaan tot het uitschrijven van volksleningen – de zogenaamde Wivina's zoals de heer Van Rompuy ze destijds als toenmalig fractievoorzitter noemde, dan zou ze met hogere rentevoeten geconfronteerd zijn geweest. Bijgevolg werd niet geopteerd voor deze opzichtige financieringstechniek.

Ten derde moet de overheid de risico's correct inschatten en zich niet overgeven aan speculatie met gelden waarover zij niet definitief beschikt. De Vlaamse regering doet bijgevolg nooit een beroep op deze vorm van afgeleide producten. Indien ze dat wel zou doen, dan zou ze ook opties kunnen uitschrijven. Ze doet dat echter niet, dergelijke risico's neemt ze nooit.

Ten vierde heeft de overheid de plicht de lasten gelijkmatig in de tijd te spreiden. Ze mag haar opvolgers niet opzadelen met lasten die sterk schommelen over de jaren heen. De huidige rentetarieven zouden de regering kunnen doen besluiten tot een wijziging in de verhouding tussen vaste en vlottende rentelasten. De huidige rentetarieven van 3 percent voor kortetermijnschuld zijn voordeliger dan de 6 percent op langetermijnschuld. Door

de langetermijnschuld in kortetermijnschuld om te zetten zou de regering een belangrijke minderuitgave op het huidig budget kunnen realiseren maar zou hierdoor haar opvolgers mogelijkwijze opzadelen met de gevolgen van een hogere rentestand in de toekomst.

Op het naleven van deze principes zou de regering samen met het parlement en het Rekenhof een permanent gezamenlijk toezicht moeten uitoefenen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, collega's, heel kort wil ik enkele vaststellingen laten noteren. Ten eerste, de Vlaamse minister van Financiën veroordeelt de deviezenswaps van de federale overheid als zijnde louter speculatief. Ten tweede, is ze bereid om politiek-ethisch normen te laten vastleggen in samenwerking met het parlement inzake de renteswaps.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Guy Swennen tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over het onderzoek naar en de preventie van seksueel overdraagbare aandoeningen veroorzaakt door de chlamydia-bacterie

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Swennen tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over het onderzoek naar en de preventie van seksueel overdraagbare aandoeningen veroorzaakt door de chlamydia-bacterie.

De heer Swennen heeft het woord.

De heer Guy Swennen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, vorig weekend las ik in een krantenartikel dat er vanaf 12 november in Antwerpen bij 3000 meisjes uit het laatste jaar van het middelbaar onderwijs, een grootscheeps onderzoek zal worden gedaan naar de verspreiding van de zogenaamde chlamydia-bacterie.

De lectruur over deze materie schetst een onthutsend beeld over de omvang van deze seksueel overdraagbare aandoening in Vlaanderen. Uit

Swennen

medische publicaties blijkt dat deze ziekte bij seksueel actieve tieners een prevalentie heeft van één op tien. Deze aandoening zou bij Westerse vrouwen ongeveer de helft van de onvruchtbaarheid via de eileiders veroorzaken. Deze cijfers zijn onrustbarend. In Nederland zou binnenkort een chlamydia-jaar worden georganiseerd. Dit wijst erop dat het probleem zeer omvangrijk is.

Als lid van de commissie voor Welzijn en Gezondheid was ik enigszins verbaasd te vernemen dat vrijwel niemand op de hoogte is van deze problematiek. Graag had ik van de minister vernomen of de Vlaamse overheid beleidsaandacht heeft geschonken aan deze problematiek. Werd er een onderzoek ingesteld? Is dit het eerste onderzoek? Wordt er bijzondere aandacht besteed aan de preventie? Wat zal er gebeuren met de resultaten van het geplande epidemiologisch onderzoek? Werden hierover afspraken gemaakt? Zal het onderzoek worden geïntegreerd in een actieve secundaire preventie? Het Centrum voor Huisartsengeneeskunde van de Universiteit Antwerpen heeft onlangs een rapport Integratie HIV-Aids-SOA in Vlaanderen gepubliceerd. Dit rapport bevat een hele reeks voorstellen ter verbetering van de registratie in Vlaanderen. Wat zijn de concrete plannen van de minister met betrekking tot deze voorstellen?

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, de problematiek van de chlamydia-aandoening is reeds geruime tijd bekend, ook in Vlaanderen. Deze problematiek is echter pas sinds enige tijd bespreekbaar.

Het Tropisch Instituut te Antwerpen heeft me ongeveer een jaar geleden voorgesteld hierover een onderzoek te doen in een aantal scholen in Antwerpen. Gezien het belang van dit onderzoek, heb ik hiervoor onmiddellijk de nodige middelen vrijgemaakt. De heer Swennen heeft het belang van dit onderzoek aangehaald. Het is inderdaad de eerste keer dat in Vlaanderen een dergelijk onderzoek plaatsvindt. Deze problematiek werd ons ook nooit eerder voorgelegd. We zijn onmiddellijk op het voorstel van het Tropisch Instituut ingegaan. Dit onderzoek kan gemakkelijker via de scholen worden georganiseerd dan via de huisartsen.

Het is de bedoeling de resultaten van dit onderzoek te gebruiken om secundaire preventie te organiseren en om, indien mogelijk, ook voor primaire preventie te zorgen.

Er kan niet worden gesproken van een echt epidemiologisch onderzoek, omdat het onderzoek beperkt is tot een aantal scholen in Antwerpen en enkel wordt gefinancierd door de Vlaamse overheid. Zodra we de onderzoeksresultaten ontvangen, zullen we de nodige conclusies trekken en nagaan of er permanent epidemiologisch onderzoek moet worden uitgevoerd en, of de gegevens permanent moeten worden geregistreerd.

We hebben het rapport van het Centrum voor Huisartsengeneeskunde van de Universiteit Antwerpen nog niet ontvangen. Het zal pas eerstdaags worden voorgesteld.

We hebben wel informeel vernomen dat ze vooral een manier hebben gezocht om de aanmeldingspunten te organiseren. Daarbij worden twee belangrijke voorstellen geformuleerd. Er is een eerste voorstel tot registratie van de SOA-consultaties via de huisartsen. Dat lijkt me een heel belangrijk element in het kader van een onderzoek om via de huisartsen meer preventie mogelijk te maken.

Het tweede voorstel bestaat erin aan dit punt extra aandacht te schenken in onderwijs, opleiding en navorming van de huisartsen. Ik zal alle inspanningen leveren die in mijn mogelijkheid liggen om dit in overleg met de basis zo goed mogelijk uit te bouwen.

De voorzitter : De heer Swennen heeft het woord.

De heer Guy Swennen : Mevrouw de minister, u zegt dat deze problematiek lange tijd niet bespreekbaar was. Waarom niet?

Ik hoor ook dat er tot nu toe niets gebeurd is van overheidswege – ondanks een vrij duidelijke waarschuwing in de Artsenkrant van april 1994. Waarom?

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Daarvoor zou u zich tot de vorige minister moeten richten. Deze bevoegdheid heb ik sedert één jaar. Dit was zowat de eerste vraag die ik op mijn bank kreeg. Ik ben er onmiddellijk op ingegaan.

De heer Guy Swennen : Dit initiatief komt niet van de overheid.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Voorzitter**Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de successierechten**

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Huybrechts tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de successierechten.

De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het nieuwe decreet betreffende de nalatenschappen heeft de bedoeling de successierechten te verminderen om de bevolking meer burgerzin bij te brengen.

Nu blijkt echter dat het nieuwe decreet vooral voordelig is bij grote erfenissen. Hoe groter de erfenis, hoe interessanter het systeem. Het houdt echter ook een beperking van vrijstelling in. Vroeger bestond er een vrijstelling van 500.000 frank per erfdeel. Vanaf 1 januari 1997 is de vrijstelling beperkt tot 750.000 frank voor de hele erfenis, plus 250.000 frank vanaf het derde kind. Mevrouw de minister, dit leidt in bepaalde gevallen tot zwaardere belasting van kleine erfenissen. Een bescheiden erfenis kan zwaarder worden belast dan vroeger. Dit werd trouwens door uw eigen kabinet bevestigd aan de krant Het Volk. Grote erfenissen worden bevoordeeld, de kleine man in de straat kan andermaal het gelag betalen. Overweegt u om dit nieuwe decreet aan te passen zodat ook bescheiden vermogens kunnen genieten van de voordeelregeling ?

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Het onderdeel van het programmadecreet met betrekking tot de successierechten heeft een aantal doelstellingen. Ten eerste : er is een algemene tariefverlaging. Ten tweede : we hopen op een correcte aangifte. Ten derde : het moet budgettair neutraal zijn. We nemen daarin een aantal risico's. Als men het resultaat van de nieuwe wetgeving berekent, stelt men vast dat er 300 tot 400 miljoen frank minder inkomsten zijn.

Verder spreekt het vanzelf dat we dit ontwerp van decreet samen nog zullen bespreken en eventueel verbeteren. We zijn ervan uitgegaan dat bij correc-

te aangifte, dat wil zeggen alle roerend en onroerend vermogen, niemand schade ondervindt. Grote vermogens hebben natuurlijk een grotere opbrengst van een lager tarief, maar in de laagste tarieven betaalt men bijna niets voor deze succesie. We zijn uitgegaan van de realiteit die zegt dat in het laagste deciel, bij de laagste bedragen in aangifte, de verhouding 32 percent roerend vermogen en 68 percent onroerend vermogen is. De tariefverlaging wordt niet alleen toegepast op de globaliteit van het vermogen maar het vermogen wordt ook opgesplitst in een roerend en een onroerend vermogen. Het gaat over de beiden, vanaf nul. Hierdoor gaat het dan ook om een serieuze verlaging voor zowel de laagste als de hoogste inkomens. De verschillende doelstellingen worden bereikt bij een correcte aangifte en een budgettaire neutraliteit wordt zo bereikt. In de hoogste aangiften is de verhouding roerend en onroerend vermogen nog anders, namelijk 50 tot 60 percent roerend en 50 tot 40 percent onroerend. Als daar meer wordt aangegeven, zijn we bereid om nog verder te gaan. Vooral de grote vermogens zullen betalen, zodat de kleinste niets moeten betalen.

De voorzitter : Mijnheer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Uw eigen kabinet heeft bevestigd dat ook bij correcte aangifte de kleine vermogens in bepaalde gevallen zwaarder kunnen worden belast. Ik heb het niet over de hogere inkomsten die minder worden belast. Ik heb het wel over de kleine man in de straat, die met een kleine erfenis soms zwaarder belast zal worden. Ik vraag enkel om het decreet aan te passen zodat bepaalde uitzonderingen niet voorkomen.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Hiervoor dient het overleg tussen regering en parlement : om samen verbeteringen aan te brengen en doelstellingen te bereiken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de repercussies van de recente federale maatregelen in de ziekenhuissector op het Vlaams gezondheidsbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Merckx-Van Goey tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de repercussies van de recente federale maatregelen in de ziekenhuissector op het Vlaams gezondheidsbeleid.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, de federale regering heeft bij de opmaak van de begroting maatregelen gepland in de ziekenhuissector. Deze maatregelen zouden een beperking van de uitgaven van 2,4 miljard frank inhouden. Er zijn voorstellen met betrekking tot erkenningsnormen, de hospitalisatieduur en de verpleegdagprijs.

Ingrijpen in de erkenningsnormen heeft effect op het Vlaams erkenningenbeleid. Men zou niet meer toelaten dat er minder dan 150 bedden zijn in de ziekenhuizen. Ze zouden voor één januari 1996 voor de keuze worden gesteld te fusioneren of te sluiten. Dit fusieplan dat al tegen één januari moet bekend zijn, zou al effectief in werking moeten treden tegen één juli 1997. Bijkomend wordt voorgesteld dat men tegen het jaar 2000 een minimum aantal van tweehonderd ziekenhuisbedden moet hebben. Dit zijn ingrijpende wijzigingen.

Bent u betrokken bij de huidige maatregelen ? Heeft men het advies gevraagd van de Vlaamse Gemeenschap in een georganiseerd overleg ? Welk standpunt neemt u in ? Gaat u akkoord met deze zienswijze op het ziekenhuisbeleid ?

In hoeverre klopt dit voorstel met het nieuw ziekenhuisconcept uit de beleidsbrief voor Gezondheidsbeleid die we in het Vlaams Parlement hebben besproken en goedgekeurd ? In hoeverre bestaat de kans of de zekerheid dat dit nieuw ziekenhuisconcept er ook echt komt ? Hebt u de nodige voorbereidingen getroffen voor het geval dat deze maatregelen inderdaad worden uitgevoerd ? Uw Vlaamse administratie zal een aanbod van begeleiding aan de betrokken ziekenhuizen moeten geven, gezien de toch wel zeer korte tijdsperiode waarin ze moeten reageren.

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, collega's, in overleg met de federale verantwoordelijke, minister De Galan, gaan we na met welke elementen uit het huidige voorstel wij kunnen akkoord gaan.

Ten eerste blijven de reeds bestaande regels onverminderd van toepassing, bijvoorbeeld de regels in verband met ziekenhuizen met 150 bedden, of afdelingen van de materniteit die geen 400 bevalingen halen.

Ten tweede hebben we op dit ogenblik geen akkoord bereikt over het minimum van 200 bedden en de totstandkoming van fusies. We vinden het beter om het concept van de financiering van de ziekenhuizen stapsgewijs in te voeren, met inachtneming van de zogenaamde pathologiefinanciering en drie basisfuncties per ziekenhuis. Zo maakt de kwantiteit minder uit, bijvoorbeeld of er nu 175 of 215 bedden zijn. Als een ziekenhuis beantwoordt aan de noden in de regio, moet het kunnen blijven bestaan, met uitzondering van zwaar technisch-medische diensten die niet in elk ziekenhuis voorhanden hoeven te zijn.

Een ziekenhuis moet de basisfuncties nog kunnen vervullen. Daarover hebben we nog geen akkoord bereikt en vinden nog permanent onderhandelingen plaats. Indien het bereiken van 200 bedden of een ander getal toch wordt vooropgesteld, mogen de fusies niet worden afgedwongen, maar moet men eerst aan de hand van de groeperingen samenwerkingsverbanden tot stand brengen. Er is bovendien wel degelijk een probleem wat de samenwerking betreft tussen ziekenhuizen, beheerd door het OCMW en ziekenhuizen, beheerd door de privé-sector. Er zal een minimum aan voorwaarden op punt moeten worden gesteld. Een eventuele wijziging zal ook in de Vlaamse Gemeenschap moeten worden doorgevoerd. Het betreft een wijziging van het decreet op de OCMW-ziekenhuizen en de samenwerkingsmogelijkheden met de privé-ziekenhuizen die zo worden gecreëerd. Ik sta er dus heel sterk op dat we hierover blijven onderhandelen met de federale overheid. We zullen hoe dan ook aanbieden om op termijn met onze administratie groeperingen of fusies te begeleiden, zoals trouwens ook al in het verleden is gebeurd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Ward Beysen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het groeiend gebrek aan mobiliteit

Voorzitter

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Beysen tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het groeiend gebrek aan mobiliteit.

De heer Beysen heeft het woord.

De heer Ward Beysen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, na de zomerperiode heeft het gebrek aan mobiliteit zich uitzonderlijk sterk gemanifesteerd. Nochtans is het verkeer in die periode niet abnormaal toegenomen. Het ligt gewoon aan het feit dat men overal tegelijk aan het werken is op de grote in- en uitvalswegen van onze steden. Dat leidt niet meer tot de traditionele files ; soms komen er echte monsterfiles tot stand. Enkele weken geleden heeft Vlaanderen op dat vlak toch wel een record gebroken. Tussen Antwerpen en Brussel stond er toen op de E19 een file van 26 kilometer.

Men moet ook vaststellen dat er een totaal gebrek is aan coördinatie, en vooral ook aan verkeersbegeleiding. Met een oordeelkundige verkeersbegeleiding zouden de problemen in aanzienlijke mate kunnen worden opgelost. Ondanks het feit dat u, mijnheer de minister, her en der mobiliteitsconvenanten afsluit, merken we dat er niet meer, maar eerder minder mobiliteit komt. Als u niet de geschiedenis wil ingaan als de minister van stilstaand verkeer, dan zult u onmiddellijk maatregelen moeten nemen.

Het probleem is het gevolg van het feit dat u geen prioriteiten vastlegt. Zoals het in Vlaanderen de gewoonte is, moeten er werken worden uitgevoerd in West-Vlaanderen, in Oost-Vlaanderen, in Antwerpen, in Vlaams-Brabant, en, niet te vergeten, in Limburg. Men stelt dan natuurlijk vast dat men zich meer klem rijdt dan dat men daadwerkelijk rijdt. Het wordt hoog tijd dat werken die op korte termijn mobiliteitsbevorderend zijn, voorrang krijgen. Anders zullen we in dramatische toestanden verzeild raken. Het economisch én het ecologisch verlies dat we ten gevolge van deze situatie oplopen, moet onder controle worden gebracht. Ik zal me dus erg benieuwen of u hier bijkomende maatregelen zult aankondigen om op korte termijn de mobiliteit te bevorderen.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het voorbeeld dat de heer Beysen hier net aanhaalde, is ons allen voldoende bekend. Ik hoop enkel dat uw vraag geen pleidooi inhoudt voor de instelling van een algemeen, absoluut gebruiksrecht voor de automobilist, afdwingbaar van de wegbeheerder, teneinde een continuïteit van het wegverkeer te allen tijde mogelijk te maken. Er zijn immers omstandigheden waarbij dit duidelijk niet kan. Ik denk dan aan grote wegenwerken. Dat is dan immers niet mogelijk, tenzij men ervoor zou opteren om omleidingswegen aan te leggen. Dat zou tot een bijzonder dure operatie leiden.

Uw kritiek inzake het convenantbeleid is niet helemaal terecht. Het is niet zo dat vandaag afgesloten convenanten onmiddellijk worden uitgevoerd. De eerste tastbare resultaten zullen zich pas in de uitvoeringsfase van dit beleid voordoen. Wat de verkeersbegeleiding betreft, worden er belangrijke inspanningen gedaan. Het is nodig dat wij – vooral inzake de elektronica – nog heel wat verfijningen en verbeteringen aanbrengen.

U spreekt over een gebrek aan coördinatie. Voor de oppervlakkige waarnemer is dat misschien zo. Ik zou het echter niet zo formuleren. Zo worden in de Antwerpse regio inderdaad veel werken uitgevoerd. Maar we moeten er rekening mee houden dat in de wegeninfrastructuur van Vlaanderen, Antwerpen een centrale plaats inneemt. Deze toestand is dus een logisch uitvloeisel van dit gegeven. Daar kan men niet zomaar omheen. We doen wel degelijk inspanningen om de coördinatie te bevorderen. In dat verband ben ik de rijkswacht en de politie dankbaar voor de door hen geleverde inspanningen.

Een derde element waarover u sprak, betreft de prioriteitsregeling. Afgezien van de hoofdtransportassen wordt de vastlegging van prioriteiten in behoorlijke mate gespreid over onze provinciale eenheden en structuren. Ik zou de bal kunnen terugspelen. Als we in dat verband nog centralistisch zouden optreden, en die provinciale spreiding afbouwen, dan zou er wellicht een nog grotere concentratie van wegenwerken plaatsgrijpen. Wat die vastlegging van prioriteiten betreft, gaan we ervan uit dat de provinciale instanties een objectieve, uitvoerbare behoefteanalyse doorvoeren.

Welke initiatieven neemt men concreet ? We proberen voor de werken die aanleiding kunnen geven tot bijzondere filevorming of veel tijdverlies vragen, de werken te spreiden. We vragen dus dat de werken worden uitgevoerd op andere ogenblikken

Baldewijns

van de dag. Ik wil u niet onthouden dat nacht- en weekendwerk ook niet zo eenvoudig is. Het valt in elk geval duurder uit en brengt sociale nadelen mee. Ook de omgeving heeft te lijden onder lawaaihinder bij aanvoer en verwerking van producten. Ik denk dat we dit niet als zaligmakende oplossing kunnen beschouwen. Het gaat gepaard met sociale nadelen voor de werknemers met de bijkomende gevolgen. Ik denk dat we daar ook oog voor moeten hebben. Ik heb opdracht gegeven om de uitvoeringstermijn van de bestekken zo kort mogelijk te houden. Dat zal aanleiding geven tot creativiteit in de organisatie van het werk. Vervolgens deel ik mee dat ik bij de uitvoering van de werken voor de E313 de concrete opdracht heb gegeven om voor de aan te besteden bestekken de nodige financiële beloningen in te bouwen als de aannemers de werken kunnen beëindigen voor het verstrijken van de termijn. Ook daar is er sprake van coördinatie en duidelijke planning. Volgend jaar zal men immers niet meer gecondenseerd te werk gaan bij de aanbesteding. Men zal de werken op een redelijke afstand van elkaar proberen uit te voeren. Daardoor kan de hinder voor de weggebruiker tot een minimum worden herleid. Voor het overige, mijnheer de voorzitter, denk ik dat we er rekening mee moeten houden dat niet alleen het Vlaams Gewest beheerder is van de gewestwegen, maar dat ook andere wegbeheerders optreden. Er kunnen zich dan ook moeilijkheden voordoen bij de coördinatie van de werken, al meen ik dat we ook op het lokale of subregionale vlak door de samenspraak in het kader van de convenant een duidelijke, merkbare verbetering moeten kunnen bewerkstelligen.

De voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer Ward Beysen : Ik merk dat de minister zeer bezorgd is over de vraagstelling die hem voor de voeten wordt geworpen. Het antwoord moet inderdaad inhouden wat we eraan doen. Ik geloof echter dat er ook moet worden gezocht naar andere middelen. Naar mijn oordeel moet men wijzigingen aanbrengen in het beheer van de dienst van de wegen. Ik denk dat men moet aandringen op het aanwenden van de beste technieken, van de beste plannen. Ik meen te mogen zeggen dat dat niet in alle omstandigheden zo is. Als men die richting wil uitgaan, zal dat een drastische beleidsombuiging vergen, mijnheer de minister. Dan zullen we niet geconfronteerd worden met de huidige moeilijkheden die toch sterk opvallen sinds het verstrijken van de zomerperiode. Ik denk dat men daar nooit genoeg aandacht aan kan besteden. Dit is dus niet

voor herhaling vatbaar. De spreiding van die werken zal dus anders moeten worden georganiseerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Johan Sauwens tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de financiering van de aanleg van toegangswegen naar Fenix

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Sauwens tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de financiering van de aanleg van toegangswegen naar Fenix.

De voorzitter : De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer de minister, beste collega's, vorige week kregen wij een krantenbericht onder ogen waarin stond dat minister-president Van den Brande een brief had geschreven aan Theo Peeters, voorzitter van de Limburgse reconversiemaatschappij. In die brief zou de regering bevestigen dat de toegangswegen tot het Fenix-complex geregeld en aangelegd zouden worden door de Vlaamse regering en dat ze in dat verband niet ongerust dienden te zijn. Ofwel zou het bestaande wegennet worden aangepast, ofwel zou een nieuwe verbinding worden aangelegd. Het krantenbericht spreekt over een kostenraming tussen een half en twee miljard frank. Mijn vragen daaromtrent lijken me op zijn minst evident.

Is deze informatie juist ? Wanneer werd deze beslissing door de regering genomen en op basis van welke overwegingen ?

Ik wil erop wijzen dat dit een belangrijke wijziging is ten opzichte van de houding die de Vlaamse regering zich in dit dossier altijd heeft aangemeten. Vroeger werd het shopping-gedeelte altijd met enige afstandelijkheid benaderd als iets dat volledig voor rekening van de privé-sector kwam en met privé-risicokapitaal zou worden gefinancierd. Na het afleveren van de vergunningen zou de overheid zich hiermee niet meer moeien. Nu wil de overheid zich er toch mee bezighouden. Dat betekent niet meer of niet minder dan een rechtstreekse steun aan een schaalvergroting in de distributie, die een zeer beperkte – en volgens sommige professoren en deskundigen zelfs geen enkele – toege-

Sauwens

voegde waarde heeft voor de tewerkstelling, enkel een verschuiving in arbeidsplaatsen.

Er zit immers geen elasticiteit in de distributiemarkt : het is niet omdat er meer winkels zijn, dat er ook meer wordt gekocht. Voor het vroegere ERC-project, dat zich in de vrijetijdssfeer situeerde, lag dat anders. Fenix is echter vooral een shopping-aangelegenheid. Het winkelcentrum is voor 80 tot 85 procent de moneymaker en zou dus ook voor de jobs moeten zorgen. Dat tewerkstellingseffect zal volgens velen marginaal zijn. Volgens sommigen zou het slechts om een verplaatsing van tewerkstelling gaan.

Fenix is een schaalvergroting in de distributie, en dan nog uitsluitend op één plaats op één moment, met name in het begin van een tienjarenperiode, terwijl een harmonische spreiding in tijd en ruimte aangewezen zou zijn. Het zou me met verstomming slaan als de Vlaamse regering zou beslissen zo een project te steunen. Zo een promotie van een distributieproject door de overheid zou ook haaks staan op het Structuurplan Vlaanderen, dat toch een versterking van de bestaande kernen voorstelt.

Ten slotte zou die beslissing ook botsen met de regeringsbeslissing om met mobiliteitsconvenanten te werken. In bij-akte 14 staat expliciet dat de overheid slechts 40 tot 60 procent van de kosten van de wegen die moeten worden aangelegd voor een project in de commerciële sfeer, ten laste mag nemen. De projectontwikkelaar moet zelf een groot stuk van de investeringen dragen die nodig zijn voor het project dat hij wenst te realiseren. Ook hier rijst dus de vraag naar de logica en de coherentie van het regeringsbeleid. Als het bericht wordt bevestigd, druist dat beleid regelrecht in tegen alle mooie doelstellingen die de Vlaamse regering tot nog toe heeft geformuleerd inzake mobiliteit en ruimtelijke ordening. De heer Beysen heeft daar net gewezen op de groeiende mobiliteitsproblemen. Alle specialisten zijn het erover eens dat het Fenix-project door de dagelijkse concentratie van duizenden mensen juist nieuwe mobiliteitsproblemen zal doen ontstaan.

Minister Eddy Baldewijns : Ik ga niet in op de bedenkingen van de heer Sauwens over het project zelf. Ik wil me beperken tot de vragen die mijn bevoegdheid betreffen. Ik wijs er ook op dat het schrijven van de minister-president aan de verantwoordelijke van LRM de bedoeling had het standpunt dat de Vlaamse regering heeft aangenomen op 27 april 1994, te bevestigen. Toen was er een

eerste vaststelling van het gewestplan, waarbij een projectzone werd ingekleurd. Toen werd ook gezegd dat dit project als één en ondeelbaar moest worden beschouwd. Het is belangrijk om daaraan te herinneren.

Ook werd toen de opdracht gegeven om een mobiliteitseffectenrapport op te stellen om na te gaan hoe de ontsluiting van dit gebied kon worden geregeld. Dit rapport heeft geleid tot een tweede wijziging van het gewestplan, waarna op 24 januari 1996 een reservatiestrook werd aangelegd voor een eventuele bijkomende ontsluitingsweg.

U weet dat het Fenix-dossier een hele ontwikkeling heeft doorgemaakt, waardoor we vandaag nog steeds geen uitsluitel hebben over de socio-economische vergunning. Bijgevolg heb ik inzake het aanleggen van wegen nog geen enkel initiatief genomen. Ik heb met de regering afgesproken om geen initiatief te nemen, zolang er geen duidelijkheid is over de vergunningen.

Ik lees u graag de passage voor over de wegeaanleg uit de brief van de minister-president aan de LRM-verantwoordelijke. Dit kan verhelderend zijn. Ik citeer : met betrekking tot de toegangswegen bevestigt de Vlaamse regering dat zij wil instaan voor de realisatie van deze toegangswegen. De uitvoering hiervan kan evenwel slechts een aanvang nemen nadat al de vergunningen voor de totaliteit van het project zijn afgeleverd. Einde citaat.

Mijnheer Sauwens, ik weet dat u bekommerd bent om het mobiliteitsbeleid. Op het ogenblik dat de Vlaamse regering zekerheid heeft over de omvang van de werken, zal het ontwerp aan de doelstellingen van de conventant worden getoetst.

De voorzitter : De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer de voorzitter, uit de brief die de minister heeft voorgelezen, blijkt duidelijk dat de Vlaamse regering zich heeft geëngageerd. De meest realistische ramingen lopen op tot een bedrag van 1,8 miljard frank. Waar zal de regering dit enorme bedrag vandaan halen ? U kunt niet ontkennen dat 1,8 miljard frank ongeveer het dubbele is van het begrotingsbedrag voorzien voor de wegenbouw in heel de provincie. Met dat bedrag kan men ongeveer 360 kilometer fietspaden aanleggen. Ik herhaal dat 1,8 miljard frank een bijzonder indrukwekkend bedrag is. Waar haalt u het budget om deze wegen aan te leggen ?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : Mijnheer de voorzitter, collega's, op het ogenblik dat de regering over al de informatie over het project beschikt en wanneer de vergunningen zijn verleend, zal zij beslissingen nemen inzake de wegaanleg. Zolang de regering niet weet welke weg zal worden aangelegd, en u hebt in uw vraag zelf toegegeven dat hierover nog geen definitieve beslissing werd genomen, is het voorbarig om een budgettaire raming te maken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Carl Decaluwé tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de voetbalcontracten en het voorstel van decreet over de vrije nieuwsgaring

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Decaluwé tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de voetbalcontracten en het voorstel van decreet over de vrije nieuwsgaring.

De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in mei 1996 heeft de commissie voor Mediabeleid een hoorzitting georganiseerd over de vrije nieuwsgaring. Het is duidelijk dat de openbare omroep het steeds moeilijker zal krijgen om de uitzendrechten van de nationale en internationale sportevenementen binnen te rijven. We hebben eveneens vastgesteld dat VTM een hevige tegenstander was van het voorstel van decreet van de heren Van Wallendaël, Denys en mijzelf. Naar aanleiding van een eventueel bod van Nederland van ongeveer 1,7 miljard frank voor het voetbalcontract is VTM van mening veranderd en steunt het het decreet over de vrije nieuwsgaring.

Na overleg met de betrokkenen heeft de voetbalbond het voetbalcontract verbroken en wordt het aantal wedstrijden waarvoor moet worden betaald, op een slukse manier opgedreven, zodat men binnenkort kan spreken van een betaalzender in plaats van een openbare zender. Het is niet denkbeeldig dat wedstrijden van de nationale voetbal-

ploeg niet door de openbare zender maar door een betaalzender zullen worden uitgezonden.

Mijnheer de minister, ik heb twee concrete vragen. Bent u het met mij eens dat artikel 76 van de gecoördineerde Mediawetgeving inzake het publiek belang van een uitzending, van toepassing is op de wedstrijden van de nationale ploeg ? Zo ja, kunt u maatregelen nemen om te verhinderen dat de wedstrijden van de Rode Duivels vroeg of laat niet langer door de openbare zenders maar door betaalzenders zullen worden uitgezonden ?

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Er is inderdaad een ministerieel evenementenbesluit, met daarbij een lijst van evenementen waarvoor de erkende, particuliere, regionale betaal- of doelgroepen zenders in 1996 geen exclusieve uitzendrechten kunnen krijgen, voor wedstrijden die zich richten tot het geheel van de Vlaamse Gemeenschap en waarnaar dus iedereen moet kunnen kijken.

Op die lijst van het op 2 augustus genomen ministerieel besluit staan sportevenementen met internationale nieuwswaarde en met nationale nieuwswaarde. Dit besluit beschermt duidelijk de open net-omroepen, bijvoorbeeld wat betreft het uitzenden van de wedstrijden van de nationale ploeg. De betaalzenders bijvoorbeeld kunnen niet de exclusieve rechten verwerven van een wedstrijd van de nationale ploeg, een wedstrijd dus die zich richt tot de hele Vlaamse Gemeenschap. Het is wel zo dat in een dergelijk geval de open netten hun beelden niet gratis kunnen krijgen. Zij moeten dan een bod doen op de rechten.

We nemen contact op met de voetbalbond, om erop te wijzen dat bij nieuwe voetbalcontractonderhandelingen rekening moet worden gehouden met dit evenementenbesluit. We zullen hen erop wijzen dat de exclusiviteit voor het uitzenden van internationale wedstrijden niet tot de mogelijkheden behoort.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de uitzenden

dingen van Télé-Bruxelles in de Vlaamse rand rond Brussel

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Doomst tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de uitzendingen van Télé-Bruxelles in de Vlaamse rand rond Brussel.

De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, collega's, een grote mediahete zal er niet rond worden gevoerd, maar vanaf dit weekend zal Télé-Bruxelles op een bijna Arabische wijze, dat wil zeggen via de antenne, in de rand van Brussel te ontvangen zijn. Echt gepakt zullen we daar niet door worden, gezien de vrij beperkte impact van deze zaak. Toch gaat het hier om een grote communautaire onbeleefdheid, waarop we dan ook willen reageren. Pas een aantal dagen na een duidelijke uitspraak van het Arbitragehof in de zaak Carrefour, probeert een slechte verliezer opnieuw de bal buiten het stadion te trappen, als ik het zo mag zeggen.

Nog ergerlijker is dat dit gebeurt door de eerste burger van Brussel. De burgemeester zou het goede voorbeeld moeten geven, en niet als een stier op de rode lap mogen reageren.

Ten tweede, ik reageer omdat ik meen dat het om een pure provocatie gaat. Wanneer ik mijn radio of televisie wat harder zet, signaleer ik dit minstens aan mijn burens aan de andere kant van de scheidingsmuur. Dit is hier echter niet gebeurd. Daarenboven wordt er niet alleen over de scheidingsmuur heen gepraat, men probeert de scheidingslijn daarnaast ook stiekem te verplaatsen, zelfs af te breken.

Ten derde, iedereen heeft de voorbije maanden gesteld dat politiek en gerecht apart moeten kunnen werken. Nu wordt echter een juridische uitspraak meteen vanuit Franstalige kant ondergraven.

Ik heb een drietal vragen. Denkt de minister niet dat in deze materie krachtig moet worden opgetreden ?

Ten tweede : denkt u niet dat wij voldoende argumenten hebben om dit juridisch te weerleggen en dat wij hiervoor bij de gepaste instanties ook de nodige stappen moeten ondernemen ?

Ten derde : het lijkt me de hoogste tijd dat we aan mevrouw Onkelinx duidelijk maken dat de mediascuds die zij naar de rand stuurt moeten ophouden of dat wij anders ons Vlaams patriotafweergeschut in stelling zullen brengen.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, collega's, op het ogenblik wordt Télé-Bruxelles via kanaal 36 met een beperkt vermogen wordt doorgegeven en het wordt door de Brusselse kabelmaatschappijen gecapteerd.

Zij zetten nu op het kanaal een hoger zendvermogen zodat in de rand van Brussel de kabelmaatschappijen Télé-Bruxelles niet op de kabel zullen zetten maar dat het eventueel mogelijk is om die zender met binnenhuisantennes te ontvangen. Mijnheer Doomst, u zegt terecht dat dit met een communautair oogmerk gebeurt : ze willen zo aantonen dat Brussel niet ophoudt bij de rand van de 19 gemeenten. Ze willen zich duidelijk richten tot de Fransstalige inwoners langs de rand en op die manier Le tout grand Bruxelles verfransen, het soort van objectieven dat ons bekend is. Hun eigenlijke bedoeling is in feite een symbolische provocatie.

Technisch gezien is het natuurlijk niet eenvoudig om hiertegen op te treden. Juridisch zijn wij nu aan het onderzoeken of het hier gaat om een beslissing van het college van de Franse Gemeenschapscommissie in Brussel. Ze hebben immers een investering van 12 miljoen frank gedaan om dat zendvermogen op te drijven.

Indien het echt gaat om een bepaalde begrotingspost die daarvoor is voorzien op de begroting van de Franstalige Gemeenschapscommissie in Brussel, dan zou dit element kunnen worden aangevochten, net zoals wij de zaak Carrefour hebben kunnen betwisten in het Vlaams Parlement op basis van het begrotingsdecreet van de Franse Gemeenschap. We moeten die zaak dus juridisch bekijken, maar in elk geval gaat het hier om een duidelijke provocatie en manifesteert zich hier eens te meer de wil van een aantal Franstalige politici, onder meer de voorzitter van Télé-Bruxelles, de heer de Donnée. Hij geeft zich uit als de grote pluralist, hij is de man die ook in Brussel de pacificatie preekt, maar hij laat niet na een initiatief te nemen enkel met de bedoeling de

Van Rompuy

aspiraties van de Franstaligen aan de rand te manifesteren.

We bekijken die zaak dus juridisch, maar we zijn ons bewust van het politieke probleem.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het nakend samenwerkingsakkoord tussen de gemeenten Sint-Pieters-Woluwe en Wezenbeek-Oppem

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Hauthem tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het nakend samenwerkingsakkoord tussen de gemeenten Sint-Pieters-Woluwe en Wezenbeek-Oppem.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, u hebt in het voorjaar een samenwerkingsakkoord tussen de Brusselse gemeente Ukkel en de Vlaams-Brabantse gemeente Linkebeek laten vernietigen door de Vlaams-Brabantse gouverneur onder meer op basis van artikel 162 van de Grondwet, op basis van de wet van december 1986 in verband met de intercommunales en ook omwille van het feit dat het samenwerkingsakkoord tussen de colleges afgesloten was en niet in de gemeenteraad gedelibereerd.

Nu lezen wij, mijnheer de minister, in het gemeentelijk informatieblad van de gemeente Sint-Pieters-Woluwe het verslag van de gemeenteraad van 25 september jongstleden. In dat verslag – ik neem aan dat u van dat verslag een kopie hebt gekregen, het betrof een samenwerking FDF-PRL – kondigt men opnieuw een samenwerkingsakkoord tussen de gemeenten Sint-Pieters-Woluwe en de Vlaams-Brabantse gemeente Wezenbeek-Oppem aan. In de marge kondigt men ook aan dat Sint-Lambrechts-Woluwe eventueel een samenwerkingsakkoord zou kunnen afsluiten met de Vlaamse gemeente Kraainem.

Ik hoef u, denk ik, niet meer te overtuigen van het al even provocatief karakter van dit samenwerkingsakkoord, zeker wanneer men er de beraadslaging in de gemeenteraad op naleest. Het komt er uiteindelijk opnieuw op neer dat voor die heren de grenzen van Brussel niét samenvallen met de grenzen van de huidige negentien gemeenten.

Mijnheer de minister, mijn vraag is derhalve vrij eenvoudig. In de gemeenteraad wordt gesteld dat het samenwerkingsakkoord in december van dit jaar zal worden afgesloten. Wat is uw houding ten opzichte van dit nakende gebeuren ? Zal uw houding dezelfde zijn als deze tegenover het samenwerkingsakkoord tussen Ukkel en Linkebeek ? Zo ja, dan moet dit worden vernietigd.

Dan heb ik nog een bijkomende vraag. Wanneer één voogdijoverheid dit akkoord nietig verklaart, dan bestaat het niet meer. Er zijn echter twee voogdijoverheden. Ik zou u dan ook willen aanraden om eventueel ook onze Vlaamse collega's in de Brusselse gewestregering, zowel van uw partij, de CVP, als van de Volksunie, die de voogdij uitoefenen over de Brusselse gemeenten, aan te manen ook daar hun werk te doen.

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, net als de heer Van Hauthem werd ik op de hoogte gebracht van het voornemen dat er een gemeenteraadsbeslissing zou worden genomen die bepaalt dat er een samenwerkingsakkoord zou worden afgesloten tussen Sint-Pieters-Woluwe en Wezenbeek-Oppem.

Dit is nog steeds een voornemen : er is nog altijd geen beslissing. Wel staat men wat dat betreft in de gemeenteraad van Wezenbeek-Oppem blijkbaar iets verder dan in het Vlaamse landsgedeelte. Wat het Brusselse gedeelte betreft kan ik, zoals u reeds duidelijk zei, niet optreden. Ik zal terzake doen wat binnen mijn bevoegdheid ligt. Wel wil ik even kortdaat optreden als vorige maal, toen er sprake was van het samenwerkingsakkoord tussen Ukkel en Linkebeek. Door een tijdig optreden hebben we dit akkoord inderdaad kunnen voorkomen en in feite totaal onmogelijk kunnen maken. Een gelijkaardig samenwerkingsakkoord zal ik dus op een gelijkaardige wijze behandelen, en ik zal met alle mogelijke middelen trachten te voorkomen dat dit er daadwerkelijk zou komen.

Vorige keer heb ik opdracht gegeven aan de gouverneur om terzake een onderzoek te verrichten. Hij heeft dit gedaan wat het concrete dossier Lin-

Peeters

kebeek-Ukkel betreft. Hij heeft van mij ook de opdracht gekregen dit nauwgezet te volgen en er op toe te zien dat geen enkele frank aan een dergelijk samenwerkingsakkoord zou worden besteed.

Ook betreffende de andere faciliteitengemeenten heeft hij een gelijkaardige opdracht gekregen, wat betekent dat hij in dit dossier eveneens reeds de opdracht ontving terzake toezicht uit te oefenen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over het voorstel van de minister om leegstaande religieuze gebouwen een sociaal-culturele bestemming te geven

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Vanderpoorten tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over het voorstel van de minister om leegstaande religieuze gebouwen een sociaal-culturele bestemming te geven.

Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de voorbije dagen vernamen we uit de pers dat de minister het idee heeft opgevat om leegstaande religieuze gebouwen in de toekomst een sociaal-culturele bestemming te geven. Daar toe zou een stichting worden opgericht.

Wij zijn natuurlijk verheugd over het feit dat de verkrotting van religieuze gebouwen in de toekomst zal worden tegengegaan. Toch wordt er nogal eenzijdig over de kerkfabrieken gesproken wanneer het over de eigenaars gaat, terwijl – zoals u wellicht weet – heel wat privé-instanties en ook gemeenten eigenaar zijn van kerkgebouwen. Deze instanties wensen aan deze gebouwen een zekere bestemming te geven, maar ze hebben daar uiteraard ook financiële middelen voor nodig.

Krijgt het voorstel van de minister de steun van de hele Vlaamse regering ? Wat zal de precieze samenstelling van die stichting zijn ? Op welke manier zal ze worden opgericht ? Denkt de minister inderdaad alleen aan de kerkfabrieken als eige-

naar, of wordt dat idee uitgebreid ? Denkt hij inderdaad aan die kerkfabrieken en aan de financiële middelen die zouden worden geschonken ? Zal dan aan de kerkfabrieken zelf – of aan de gemeenten, als die in aanmerking komen – eventueel een financiële bijdrage worden gevraagd ?

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens : Mevrouw Vanderpoorten, in de beleidsbrief hebben we dit idee reeds in een breder kader geformuleerd. We pleiten er niet alleen voor om monumenten te restaureren, maar ook om ze een actuele betekenis en functie te geven. Dat geldt voor het volledige patrimonium, dus ook voor het kerkelijk patrimonium. Dit is geen nieuw idee. Ik kan u verscheidene voorbeelden geven van kerkelijke goederen die vandaag een nieuwe bestemming hebben gekregen. Zo is men in Hemiksem bezig met de Sint-Bernardusabdij.

In de Vlaamse begroting voor 1997 hebben we een beperkt bedrag van 10 miljoen frank ingeschreven voor een stichting die wellicht in de Parkabdij in Heverlee zal worden ondergebracht. De bedoeling van deze stichting is precies om na te denken over het bewaren, het restaureren en het herfunctionalisieren van het kerkelijk patrimonium, dat zowel roerend als onroerend is. In dit verband wil ik toch even aanstippen dat niet alle kerkfabrieken als bouwheer optreden. Indien ze wel als bouwheer optreden, krijgen ze nu trouwens ook de middelen voor restauratie.

Het gaat natuurlijk ook over het roerend vermogen, zoals schilderijen en beeldhouwwerken. Momenteel zijn deze verspreid over veertig kerkmusea in geheel Vlaanderen. Door een degelijke reorganisatie en coördinatie zou men een mooi patrimonium tot stand kunnen brengen. De taak van de stichting zou er dan precies uit bestaan om dit proces te begeleiden en te coördineren, met de nadruk op de herfunctionalisering.

Samen met het toekennen van middelen voor de restauratie, zullen we voortaan eisen dat er een uitspraak wordt gedaan over de bestemming van het gerestaureerde goed. Zo krijgen we in feite een dubbele benutting van de middelen. Ten eerste wordt het architecturale cultuurhistorische patrimonium bewaard, en ten tweede krijgt het zo ook een moderne maatschappelijke betekenis. Hieruit volgt natuurlijk dat dossiers waarin aandacht wordt besteed aan dit toekomstbestemmingsbeleid, voortaan voorrang zullen moeten krijgen.

Martens

De momenteel goedgekeurde dossiers vertegenwoordigen een bedrag van 2,7 miljard frank. Dit komt overeen met een bedrag van 1,7 miljard frank aan bijdragen dat vanuit het Vlaamse Gewest moet worden voorzien. We beschikken echter slechts over 800 miljoen frank op jaarbasis voor het kerkelijk en religieus patrimonium. Er is dus een achterstand van minstens één jaar, en dan spreek ik alleen nog maar over de goedgekeurde dossiers. Wanneer ik rekening houd met alle voorliggende dossiers, gaat het om een achterstand van twee tot drie jaar. Daarom zal, zoals ik al zei, prioriteit moeten worden gegeven aan de dossiers die rekening houden met het toekomstbestemmingsbeleid.

De voorzitter : Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de minister, ik zou graag nog een verduidelijking krijgen. In de begroting voor 1997 is er een bedrag van 10 miljoen frank ingeschreven. Ik vermoed dus dat u toch al enigszins weet hoe die stichting zal worden samengesteld. Kunt u daar iets meer over zeggen ?

Minister Luc Martens : Voorlopig bestaat er alleen een voorstel van statuten. Er is nog geen enkel verder gesprek geweest. Op dit ogenblik kan ik daar dus niets over zeggen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de vernietiging door het Arbitragehof van het optreden van de Franse gemeenschapsregering in de Vlaamse rand

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Vaerenbergh tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de vernietiging door het Arbitragehof van het optreden van de Franse gemeenschapsregering in de Vlaamse rand.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het Vlaams Parlement heeft tot tweemaal toe aan de Vlaamse regering gevraagd een verzoek tot vernietiging te richten aan het Arbitragehof van de betoelaging van Franse initiatieven in Vlaanderen ingeschreven op de begroting van de Franse Gemeenschap. Deze week is het Arbitragehof het standpunt van de Vlaamse regering terzake bijgetreden. De minister-president heeft in het verleden herhaaldelijk verklaard dat de Vlaamse Gemeenschap de weg van de wettelijkheid bewandelt. Op onze juridische vraag kwam een ondubbelzinnig antwoord van de hoogste gerechtelijke instantie van het land. Met deze subsidiëringstechniek overschrijdt de Franse Gemeenschap haar bevoegdheden.

De minister-president van de Franse Gemeenschap heeft echter onmiddellijk verklaard dat ze deze uitspraak naast zich neerlegt en de subsidiëring buiten de begroting denkt verder te zetten. Ze schrikt er dus niet voor terug de staatshervorming aan haar laars te lappen en Franstalige initiatieven in Vlaanderen te blijven subsidiëren.

Staan we nu voor een muur ? Zijn alle wettelijke middelen nu uitgeput ? Welke is de politieke verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering om de uitspraak van het hoogste rechtscollege van het land – erga omnes – afdwingbaar te maken ? Is in dit land met twee snelheden nu ook de wettelijkheid op twee leesten geschoeid ? Voor vele regelgevingen is dit al het geval, maar nu wordt de federale loyaliteit blijkbaar ook inzake het samenleven van Vlaams- en Franstaligen op de helling gezet.

Zonder de ware proporties van de zaak te willen overdrijven, beklemtoont ook de pers vandaag dat de lijn ergens moet worden getrokken. No pasarán !

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, op het laatste deel van de toespraak van de heer Van Vaerenbergh zal ik niet ingaan. De toekomst van Vlaanderen zal ik vandaag niet in een andere taal afschilderen, ik behoud dat recht voor een andere gelegenheid.

Een aantal collega's, waaronder de vertegenwoordigers van het Vlaams Blok, hebben altijd gesuggerd om met deze kwestie naar het overlegcomité tussen de gemeenschappen te gaan. Van begin af aan heb ik geopteerd voor een duidelijke recht-

Van den Brande

spraak door het Arbitragehof en dat was de juiste keuze.

Het Arbitragehof heeft zich uitdrukkelijk bevoegd verklaard en de bewuste artikelen in de begroting van de Franse Gemeenschap nietig verklaard. Door deze uitspraak wordt het territorialiteitsbeginsel versterkt.

Vorige vrijdag heb ik onmiddellijk aan de Vlaamse regering voorgesteld om op grond van voornoemd vernietigingsbesluit een verzoek tot opschorting te formuleren van de uitvoering van de analoge artikelen in de begroting 1996 van de Franse Gemeenschap. Indien blijkt dat dit ook voor de begroting 1997 nodig is, zullen we dezelfde ingreep overwegen. Dit arrest heeft het territorialiteitsbeginsel versterkt.

Ik heb vernomen dat men niet geneigd is om de letter en zeker niet de geest van het arrest te respecteren. Ik betreur dit ten zeerste. Ik had gehoopt dat de Franse Gemeenschap naar aanleiding van de uitspraak van het Arbitragehof zou hebben ingezien dat hierdoor de weg was vrijgemaakt voor een samenwerkingsakkoord met Vlaanderen. Ik ben daar een voorstander van. Ik heb steeds geweigerd om een samenwerkingsakkoord te ondersteunen dat niet gebaseerd is op het principe van de territorialiteit. We moeten vanuit Vlaanderen alle mogelijke inspanningen blijven leveren om samen te werken met onze belangrijkste partner in dit land. Dit moet gebeuren op basis van een duidelijk principe, namelijk het afbakenen van de verschillende taalgebieden.

Het gaat er niet om dat we allemaal over de mogelijkheid moeten beschikken om onze eigen cultuur uit te dragen, ook al heeft mevrouw Onkelinx dit benadrukt. Dat is immers vanzelfsprekend. Het is positief dat Vlaanderen de Nederlandse taal en de Vlaamse cultuur als waardevol beschouwt en dat wij aan de Franstaligen trachten duidelijk te maken dat het Festival van Vlaanderen en andere culturele manifestaties de moeite waarde zijn. Het risico blijft echter bestaan dat de Franse Gemeenschap zich uitsluitend wendt tot de Franstaligen in Vlaanderen.

Het is niet langer aanvaardbaar dat mij en andere politieke verantwoordelijken wordt verweten het goede nabuurschap op de helling te zetten. In een bepaald blad beweert men dat ik een beëdigde separatist zou zijn. Dat zijn onfatsoenlijke uitspraken, waartegen ik heb gereageerd. We hebben zelf

nooit dergelijke persoonlijke kritiek geuit. Ik wil aantonen dat we een versterkte democratische autonomie nastreven. Ik beschouw de Franse Gemeenschap als rechtstreeks verantwoordelijk, als de letter en de geest van dit arrest niet worden nageleefd.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, ik wil erop wijzen dat er op het ogenblik geen antwoord kan worden gegeven op het politieke feit. Om tot een sluitende oplossing te komen, moeten er andere middelen worden aangewend.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Robert Voorhamme tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de overname van DAF Trucks door de Amerikaanse groep Paccar

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Voorhamme tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de overname van DAF Trucks door de Amerikaanse groep Paccar.

De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, enkele dagen geleden werd bekendgemaakt dat de Amerikaanse vrachtwagenbouwer Paccar een interessant overnameaanbod heeft gedaan aan DAF Trucks. Sedert 1993 is de Vlaamse overheid betrokken partij bij DAF Trucks Vlaanderen. Het bedrag dat de Vlaamse overheid bij een eventuele overname zou ontvangen, bedraagt ongeveer 2,3 miljard frank. Uiteraard rijst de vraag wat de Vlaamse overheid met dit bedrag zou doen. In 1993 heeft de Vlaamse overheid een reddingsoperatie uitgevoerd door ongeveer 800 miljoen frank in DAF te investeren.

Dit was een poging van de Vlaamse overheid om een belangrijke vorm van tewerkstelling te behouden. Men zou dus kunnen veronderstellen dat de

Voorhamme

middelen die voortkomen uit de derde functie van de GIMV en die nu bij de PMW zitten, kunnen worden aangewend voor werkgelegenheid. Het gaat om eenmalige inkomsten waarmee men dus geen structurele uitgaven kan financieren.

We weten dat over de overname nog niet definitief werd beslist, toch heb ik enkele vragen. Volgens welke principes zal de Vlaamse overheid beslissen over de besteding van die middelen? Wanneer kunnen we daarover uitsluitel krijgen en kunnen we dit eventueel verder bespreken in dit parlement?

Ik wil hier nog aan toevoegen dat de operatie zeer succesvol was. Dit wijkt enigszins af van het idee van sommigen in de regering dat we alleen nog maar middelen zouden mogen uittrekken voor back-the-winner-operaties. In 1993 werd Daf niet als een winner omschreven. Toch leidde deze operatie tot een succes.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : In 1993 besliste de Vlaamse regering op mijn voorstel om via een tweevoudige operatie zowel een participatie in de moeder- als in de dochtermaatschappij te nemen. Het succes was niet vanzelfsprekend. In dezelfde periode namen we ook een aantal beslissingen in verband met de Boelwerf. De huidige resultaten waren toen onmogelijk te voorspellen. We hebben deze beslissing genomen in het licht van het behoud van de werkgelegenheid in Westerlo en Oevel.

Op dat moment was er reeds een engagement van bijna één miljard frank onder waarborgregeling. Bij het kapseizen van de hele onderneming zou dat een negatief effect hebben gehad op de Vlaamse begroting. Ik heb dit in positieve zin geheroriënteerd, met als resultaat heel solide afspraken met de overnemer. Intussen kregen we een aantal andere overnamevoorstellen die waarschijnlijk gericht zijn op de uitschakeling van een concurrent. Het voorstel van Paccar is er een om de economische activiteit te behouden. U had het over back-the-winner-operaties : Paccar is hier de winnaar. We zullen een nieuwe globale aandeelhouder hebben in Daf.

U vraagt wat er zal gebeuren met de 2,3 miljard frank. U kent allen de zegswijze over het schieten van de beer en het verkopen van zijn vel. We moeten hierover eerst besprekingen voeren. Het enga-

gement in 1993 was gericht op het behoud van de werkgelegenheid.

De logica van de Septemberverklaring en ons standpunt over de GIMV vraagt een koppeling tussen enerzijds opbrengst en anderzijds economische versteviging, gericht op werkgelegenheid. Vanzelfsprekend zullen de Kempen zich daarin moeten terugvinden. De operatie van 1993 zou nooit tot stand zijn gekomen zonder inlevering door de werknemers, inkrimping van het aantal jobs en invoering van meer flexibiliteit. Het is te vroeg om te zeggen wat er met de opbrengst zal gebeuren, maar het moet herkenbaar voor de streek en werkgelegenheidsgericht zijn.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Ik verwacht daarvoor het eind van het jaar uitsluitel over. Het ging trouwens om algemene middelen van de Vlaamse overheid, niet alleen van de Kempen. Ik verwacht daarom dat de regering met het vrijgekomen bedrag algemene voorstellen zal lanceren. Het zullen eenmalige uitgaven zijn, maar die moeten in elk geval op werkgelegenheid gericht zijn.

Minister-president Luc Van den Brande : We zitten op dezelfde golflengte, mijnheer Voorhamme. Bij mijn weten liggen de Kempen nog steeds in Vlaanderen, maar ik heb niet gezegd dat het geld daarheen zal gaan. De beslissing moet evenwichtig zijn en het economisch weefsel versterken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Herman Suykerbuyk tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de oprichting van een databank voor de Nederlandse taal en de bevoegdheid van de Taalunie

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de oprichting van een databank voor de Nederlandse taal en de bevoegdheid van de Taalunie.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer Herman Suykerbuyk (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, enkele Nederlandse taalinstututen hebben het plan opgevat om een databank op te richten. Hierin zouden tien miljoen woorden uit de gesproken Nederlandse taal worden opgeslagen. Het belang van dit initiatief staat buiten kijf. Ik heb begrepen dat de Nederlandse minister van onderwijs er ongeveer 100 miljoen frank aan zou willen besteden. Hij zou ook contact nemen met de Vlaamse regering opdat die op haar beurt 55 miljoen frank zou bijdragen. Op dat vlak is er geen probleem. Wel geloof ik dat dit een aangelegenheid is van de Nederlandse Taalunie. Ik vraag u ten eerste of u reeds een aanvraag hebt gekregen betreffende de 55 miljoen.

Ten tweede, kunt u nu reeds verzekeren dat het standpunt van de Vlaamse regering inhoudt dat deze aangelegenheid volgens de verdragen de Nederlandse Taalunie toekomt en zij dus initiatief moet nemen ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Ik denk dat het voorstel van minister Ritzen een goed voorstel is. We hebben in het verleden reeds de nodige ondersteuning gegeven aan een van de wereldtopbedrijven voor spraak- en taaltechnologie. Dit is van groot belang voor het Nederlands in Europa en in de wereld. Het project Flanders Language Valley, en datgene wat door Lernout & Hauspie wordt aangeboden, houdt vanuit technologisch opzicht een aantal mogelijkheden in. Ik deel uw mening dat dit hoe dan ook een aangelegenheid is die valt onder een noodzakelijke bespreking binnen de Nederlandse Taalunie, omdat een aangepaste thesaurus van het Nederlands een terugkoppeling moet krijgen naar Vlaanderen.

Tot op heden werden we nog niet concreet geconsulteerd over de uitwerking van dit voorstel, maar ik ben van mening dat een noodzakelijke betrokkenheid van de Taalunie aangewezen is.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Karel De Gucht tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Weten-

schap en Technologie en tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de derdegeneratiestatuten van de intercommunale in de elektriciteitssector

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Gucht tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie en tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de derdegeneratiestatuten van de intercommunale in de elektriciteitssector.

De heer de Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, op 25 juli jongstleden heeft de Vlaamse regering haar standpunt gepreciseerd met betrekking tot de derdegeneratiecontracten voor de intercommunales die actief zijn in de elektriciteitssector.

Op 16 september heeft minister Peeters in antwoord op een schrijven aangegeven dat de contracten geen langere looptijd dan vijftien jaar mogen hebben, maar ook geen kortere. Er zou blijken dat de Europese Commissie zich met deze termijn kan verzoenen, maar ze blijft problemen hebben met de financieringswijze van de 5 percent aandelen die de gemeenten verwerven in Electrabel. In feite verwerven zij een meerwaarde en een dividendrecht, en dus niet de aandelen. Men kan zich afvragen of deze formule in overeenstemming is met de vennootschapswetgeving.

Ik wens u hierover vier vragen te stellen.

Ten eerste : indien de Europese commissie problemen blijft hebben met deze financieringswijze, dan valt eigenlijk de reden weg waarom de gemeenten nogal happig zijn geweest om deze exclusiviteitsovereenkomsten met Electrabel te sluiten. Werden de gemeenten dan niet belazerd ?

Ten tweede : waarom schrijft minister Peeters een looptijd voor van niet langer dan vijftien jaar maar ook niet korter ? De Europese Commissie vraagt immers alleen maar een maximumtermijn en geen minimumtermijn. Waarom wordt de minimumtermijn nog altijd vermeld ? Is dit geen duidelijke toegeving ten aanzien van Electrabel ?

Dit brengt mij tot een derde vraag die vooral gericht is aan de minister-president. Mijnheer de

De Gucht

minister-president, voelt u zich in deze hele aangelegenheid niet genomen ?

Ten vierde : als dit zo is – en ik denk dat dat zo is, ik ben van oordeel dat u dat ook aanvoelt, maar u zal dat wel niet openlijk zeggen – hoe verklaart u dan dat vanuit de Vlaamse regering – dit mystieke lichaam of dit college – met zoveel aandrang gevraagd wordt naar een Vlaamse verankering van Electrabel en van Tractebel, terwijl uw recente ervaringen toch allesbehalve positief te noemen zijn ? Is dit de ultieme toegeving waardoor Electrabel uiteindelijk bereid was de voorfinanciering van Telenet te doen ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, de discussie tussen de commissie en Electrabel is een zaak van deze twee partijen. De Vlaamse regering is geen direct betrokken partij. Uiteraard heeft deze discussie gevolgen voor de gemeenten. Er werden conventies afgesloten. Voor de ondertekening ervan hebben een aantal verantwoordelijken van gemeenten en intercommunales heel wat tijd uitgetrokken, waarvoor ik hen heel dankbaar ben. Uit die conventies blijkt dat men zich tegen risico's indekt. Uw bezorgdheid over de gemeenten is dus onterecht.

Ten tweede heb ik als onrechtstreeks geïnformeerde en betrokken partij begrepen dat er voor de Europese commissie geen problemen zijn. U vroeg ook naar het waarom van de termijn van vijftien jaar. Waarom is deze niet langer of korter ? In onze standpuntbepaling hebben we gezegd de termijn te willen inkorten. In een context van toenemende concurrentie moet de concurrentie zich in het geheel der nutsactiviteiten volop laten gelden. Dat moet echter worden voorzien binnen een redelijke termijn. De commissie stelde voor om die termijn ergens tussen vijftien en achttien jaar vast te leggen. Electricité de France heeft onlangs nog in een soortgelijke situatie contracten afgesloten die een termijn tussen achttien en vierentwintig jaar voorzien, in Portugal sloot men contracten met een duurtijd van vijftien tot twintig jaar af. Conform met de opinie van de meerderheid in dit parlement hebben wij die termijn vastgelegd op vijftien jaar. De looptijd is niet korter, omdat we de plicht hebben om de toevoer van elektriciteit te waarborgen. Dat kan enkel als de nodige investeringen worden gedaan. Het spreekt vanzelf dat daarvoor een minimumtermijn moet worden voorzien.

Ten derde hebben we enkele weken geleden een meer dan belangrijke stap gezet met betrekking tot Telenet. Twee jaren geleden stelden we de conceptuele fase voor, vandaag bevinden we ons al in de operationele fase. Telenet bestaat en zal haar operationele structuur volledig uitbouwen. Als daarvoor privé-kapitaal kan of moet worden aangehouden, moet dat mogelijk zijn. Het grootste gedeelte van het aandeelhouderschap is in handen van eigen kapitaalhouders. Dat sterkt me in de overtuiging dat dit project een zaak is die in de eerste plaats vanuit Vlaanderen moet worden geleid.

Mijnheer De Gucht, u spreekt over negatieve ervaringen. Ik stel echter vast dat het thema der verankering een rol speelt bij elke industriële beslissing. Ik geloof dus dat alles in de goede richting evolueert.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Ik heb geen antwoord gekregen op mijn vraag waarom de termijn niet minder dan vijftien jaar kan bedragen. Het antwoord van de minister-president laat veronderstellen dat een kortere termijn de elektriciteitsvoorziening in gevaar zou brengen. Ik denk dat de minister-president dat niet kan menen. Zelfs wanneer de elektriciteitsvoorziening niet meer door Electrabel zou gebeuren, moeten de andere leveranciers een vergoeding betalen voor de investeringen die Electrabel al heeft gedaan.

Wat vervolgens de inbreng betreft van Vlaams kapitaal in Tractebel, vertelde minister Van Rompuy een verhaal over de strategische verankering. Ik heb de indruk dat de minister-president dat verhaal niet overneemt en een zedige, maar zeer grote bocht eromheen neemt.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Ik zie een aantal van uw fractiegenoten met overtuiging knikken bij mijn antwoord. Ik denk dat de meerderheid van uw fractie vindt dat ik een heel duidelijk antwoord heb gegeven.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuisen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister

Voorzitter**van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de aanstelling van een nieuwe algemeen directeur bij Export Vlaanderen**

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de aanstelling van een nieuwe algemeen directeur bij Export Vlaanderen.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister-president, vorig jaar is de Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel doorgeleucht. Toen bleek dat de instelling nogal vierkant draaide. We hebben daarop met spoed het decreet besproken dat de VDBH moest omvormen tot Export Vlaanderen. U heeft toen gesteld dat de zaken snel moesten worden afgehandeld en dat het decreet begin september zou worden uitgevoerd. Er zou onder meer een algemeen directeur worden aangesteld.

We zijn nu bijna half oktober en er is nog altijd geen algemeen directeur. Ik heb wel gezien dat het decreet vorige week in het Staatsblad is gepubliceerd. Er leeft onbehagen bij het personeel van Export Vlaanderen, omdat het in het ongewisse wordt gelaten. Ik vraag dan ook wanneer het decreet wordt uitgevoerd. Wanneer gaat u de nieuwe algemeen directeur aanstellen ? Ik hoor dat u over een lijst van twaalf kandidaten zou beschikken, maar dat niemand geschikt is bevonden. Wanneer wordt het decreet uiteindelijk uitgevoerd ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer Van Nieuwenhuysen, u schijnt blijkbaar meer te weten dan ikzelf. Zou ik op een lijst van twaalf mensen niemand vinden die de opdracht zou aankunnen ? Ik heb u inderdaad gezegd dat we alles in het werk zullen stellen om Export Vlaanderen tegen eind september operationeel te maken. Daarvoor moest echter eerst het decreet gepubliceerd zijn. We hebben het onmiddellijk overgemaakt nadat het hier is gestemd, maar het is pas gepubliceerd op 5 oktober. Voordien kon ik geen volgende stap zetten. Die volgende stap houdt in dat de nieuwe raad van bestuur kan worden samengesteld. Het decreet bepaalt dat we een

advies moeten hebben van de raad van bestuur voor de aanstelling van de algemeen directeur.

Ik had dus twee mogelijkheden. Ik kon dat advies vragen aan de oude raad van bestuur, maar dat zou tegen de geest van het decreet zijn geweest, of ik kon wachten tot de publicatie van het decreet, zodat de nieuwe raad van bestuur het advies kan geven. Ik hoop dus, mijnheer Van Nieuwenhuysen, dat we op heel korte termijn de algemeen directeur kunnen aanstellen. Intussen kan men moeilijk van een gezagsvacuüm spreken. De situatie is weliswaar niet ideaal, maar iedereen doet wat van hem wordt gevraagd.

Ik geef u twee voorbeelden. Het programma voor 1997 is voorbereid in de huidige omstandigheden. Het is op mijn voorstel goedgekeurd in de Vlaamse regering. Twee zendingen van de VDBH of Export Vlaanderen naar Japan en Indië gaan gewoon door zoals gepland. Het werk loopt dus gewoon verder. Op het einde van de maand hoop ik rond te zijn met de nieuwe Export Vlaanderen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Het verwondert me een beetje dat de Vlaamse regering niets te zeggen heeft over de publicatietermijn van de decreten.

Mijnheer de minister-president, ik wens een bijkomende vraag te stellen : beschikt u over een lijst van kandidaten voor de functie van algemeen directeur ?

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, de beslissing inzake de benoeming van een algemeen directeur wordt voorbereid.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET tot goedkeuring van het Verdrag tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens en inzake de vernietiging van deze wapens en van drie bijlagen, ondertekend in Parijs op 13 januari 1993 – 358 (1995-1996) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van

Voorzitter

decreet tot goedkeuring van het Verdrag tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens en inzake de vernietiging van deze wapens en van drie bijlagen, ondertekend in Parijs op 13 januari 1993.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
108 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel

Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo

Voorzitter

Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbroeke Christiaan
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Frank Creyelman en Felix Strackx betreffende de interactie op het gebied van infrastructuur tussen scholen en verenigingen
 – 317 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Creyelman en Strackx betreffende de interactie op het gebied van infrastructuur tussen scholen en verenigingen.

We zullen eerst stemmen over het amendement van de heer Sarens, mevrouw Van Nieuwenborgh en de heren Sannen, Van Dijck en Keulen. Indien het amendement wordt aanvaard, vervalt de stemming over het geheel en is het aldus geamendeerde voorstel van resolutie aangenomen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 112 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Goovaerts Leo
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Kuijpers Willy
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Lootens-Stael Dominiek

Voorzitter

Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthys Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbroeke Christiaan
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verwimp-Sillis Cecile

Voorhamme Robert
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het aldus geamendeerde voorstel van resolutie aan. Het zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Marino Keulen en Francis Vermeiren tot besluit van de op 30 september 1996 door de heer Francis Vermeiren in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de steeds nieuwe lasten die worden opgelegd aan de KMO's en de zelfstandigen – 414 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Keulen en Vermeiren tot besluit van de op 30 september 1996 door de heer Vermeiren in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de steeds nieuwe lasten die worden opgelegd aan de KMO's en de zelfstandigen.

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Mijnheer de voorzitter, collega's, met deze motie wenst de VLD aan te klagen dat de KMO's voortdurend met nieuwe lasten en formaliteiten worden geconfronteerd. In tegenstelling tot de beleidsdocumenten die bol staan van lovende woorden over de KMO-sector als bron van economische groei en schepper van nieuwe werkgelegenheid, staat het beleid van de regering in de praktijk haaks op deze ronkende volzinnen. We stellen vast dat de KMO's worden geconfronteerd met nieuwe lasten en bijkomende formaliteiten. Ik geef een paar voorbeelden. De klasse-I-bedrijven moeten een milieucoördinator aanwerven. In de praktijk zijn klasse-I-bedrijven dikwijls familiebedrijven zoals schrijnwerkerijen en textielateliers, die het moeilijk hebben met deze bijkomende verplichtingen. Een ander voorbeeld is de verdubbeling van de taks op de eetwarencontrole.

Mijnheer de minister, de Vlaamse regering moet hierover overleggen met de federale regering en moet haar beleid afstemmen op de KMO's, zodat

Keulen

zij de handen vrij hebben om bijkomende arbeidsplaatsen te scheppen.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert (*Op de tribune*) : U weet dat ik mij in de commissie namens mijn fractie onmiddellijk heb aangesloten bij de interpellatie die bij deze motie hoort. Het is ook onze overtuiging dat men geen ondernemingsvriendelijk klimaat sticht voor kleine ondernemingen en voor kleine zelfstandigen, door ze voortdurend nieuwe lasten op te leggen. In de commissie werden een aantal concrete voorbeelden gegeven, die net werden geciteerd, zoals de aanslagbiljetten voor de brood- en banketbakkers, die dan met de nodige sier ook nog de handtekening van de minister-president dragen. Andere voorbeelden zijn de verplichting voor éénmans- of éénvrouwszaken om een milieuconsulent in dienst te nemen en het nieuwe vergunningenbeleid voor de voedingszaken. In het laatste geval vernietigt men op federaal niveau wat men op Vlaams niveau met veel moeite probeert op te bouwen. Daarom steunen we deze motie met veel enthousiasme, in de hoop dat de Vlaamse regering op een consistente manier iets onderneemt en voor de kleine ondernemingen een hoopvol klimaat opbouwt. Terzelfder tijd moet de Vlaamse regering met het federale niveau overleggen om eindelijk een coherent beleid te voeren. (*Applaus bij de VLD en de VU*)

De voorzitter : De heer Deprez heeft het woord.

De heer Paul Deprez : Onze fractievoorzitter heeft destijds aangekondigd dat we zuinig zouden zijn met moties. Ten tweede lijken de overwegingen ons zeer ongenueanceerd en vaag, omdat er geen onderscheid wordt gemaakt tussen lasten en belastingen. Men vraagt aan de regering geen concrete zaken. Deze motie brengt dus niets bij. Daarom blijven we bij onze zuinigheid en zullen we de motie niet goedkeuren. (*Opmerkingen bij de VLD*)

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Ik zou de heer Deprez een vraag willen stellen. U vindt de stelling ongenueanceerd. Toch zijn de voorbeelden heel pertinent. Ik zou graag uw reactie kennen op bijvoorbeeld het feit dat klasse-I-bedrijven van het type confectie-ateliers, wasserijen en schrijnwerkerijen, verplicht worden om een milieuconsulent aan te werven. Wat vindt u trouwens van de verdubbeling van de belasting op de eetwatercontrole ?

De voorzitter : We kunnen deze bijzonder interessante discussie in de toekomst vervolgen.

Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Keulen en Vermeiren tot besluit van de op 30 september 1996 door de heer Vermeiren in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de steeds nieuwe lasten die worden opgelegd aan de KMO's en de zelfstandigen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
44 leden hebben ja geantwoord ;
7 leden hebben zich onthouden ;
57 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Feytons Freddy
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Sauwens Johan
Strackx Felix
Van Aperen Arnold

Voorzitter

Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Christiaan
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthys Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman

Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dua Vera
 Geysels Jos
 Malcorps Johan
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Van Den Heuvel Ria
 Verwimp-Sillis Cecile

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Francis Vermeiren, Ward Beysen en Julien Demeulenaere tot besluit van de op 2 oktober 1996 door de heer Francis Vermeiren in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de staat van de sociale woningen – 415 (1996-1997) – Nr. 1

Intrekking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Vermeiren, Beysen en Demeulenaere tot besluit van de op 2 oktober 1996 door de heer Vermeiren in commissie gehouden interpellatie tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk

Voorzitter

Beleid en Huisvesting, over de staat van de sociale woningen.

De heer Cardoen heeft het woord.

De heer Georges Cardoen : Mijnheer de voorzitter, de CVP-fractie zal deze motie niet goedkeuren. We kunnen het wel eens zijn met de idee die erin is verwerkt. De staat en de kwaliteit van de sociale woningen in Vlaanderen is een uitermate belangrijk thema, dat in de commissie verder dient uitgespit. De bespreking die in de commissie plaatsvond naar aanleiding van uw interpellatie, heeft dat overigens ten volle bewezen. Het is evenwel niet aan de Vlaamse regering om dienaangaande hoorzittingen te organiseren. Dat komt de commissie toe. Als voorzitter kan ik u verzekeren dat de commissie, als u dat voorstelt, zeker hoorzittingen zal organiseren met de door u geciteerde organisatie over de kwaliteit van de sociale huurwoningen. Daarvoor hebben we dan ook geen motie nodig.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, ook onze fractie had enigszins moeite met deze motie. Alhoewel het sommigen misschien zal verbazen, zijn we het voor een stuk eens met de heer Cardoen. We zijn zeker vragende partij voor hoorzittingen over de kwaliteit van de sociale woningen, maar ik denk dat het geen goede zaak zou zijn om dit initiatief door te spelen naar de Vlaamse regering. Het Vlaams Parlement is mans en vrouws genoeg om ze zelf te organiseren en het verheugt me dat de voorzitter van de commissie Binnenlandse Zaken in die zin initiatief wil nemen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik moet zeggen dat deze motie zuinig is, omdat we er maar één ding in vragen. Ze geeft in detail aan wat we precies willen. Misschien is er op één punt een onvolmaaktheid in de tekst geslopen.

Natuurlijk hoeven we de Vlaamse regering niet te vragen om hoorzittingen te organiseren. Wel vragen we de medewerking van regering, want we moeten de administratie kunnen ondervragen. Ik ben het evenwel met u eens, collega's, dat de zinsnede : de medewerking van de Vlaamse regering, in de tekst is weggefallen. Het is evenwel duidelijk dat het ons vooral daarom te doen is. Als de

Vlaamse regering ons die medewerking kan verzekeren, zullen we inderdaad een voorstel indienen zoals de voorzitter van de commissie heeft gesuggereerd.

Mijnheer Cardoen, ik wou in de eerste plaats aantonen dat de inhoud van deze interpellatie bijzonder belangrijk was. Met name bleek uit het jaarrapport van de administratie LIN dat de prijs-kwaliteitverhouding van de sociale woningen die Flandria heeft gebouwd, ondermaats is.

Aangezien het hier gaat om een bewering van de Vlaamse administratie, vragen we hun medewerking aan een hoorzitting over dit onderwerp in onze commissie. Als minister Peeters ons dat kan bevestigen, hoeft deze motie voor ons niet te worden voorgelegd.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, mijn fractie zal zich onthouden. In essentie is eigenlijk iedereen het eens. Dit bewijst dat een motie bijna politiek onbeduidend kan zijn. Ik zou dus willen vragen om in geval van eensgezindheid niet te pas en te onpas moties in te dienen. (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters : Mijnheer Denys, ik vind het spijtig dat u geen deel uitmaakt van onze commissie. Anders had u immers geweten dat ik in het verleden altijd de volle medewerking heb verleend, en ook in de toekomst zal meewerken aan dergelijke hoorzittingen. U hoeft zich daarover geen zorgen te maken. Ik denk dat zowel de voorzitter van de commissie als de leden van deze fractie in de commissie dat weten.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik ben natuurlijk geen lid van die commissie, maar mijn betoog vond plaats in naam van de heer Vermeiren, daar deze in zijn hoedanigheid van waarnemend voorzitter die zaak moeilijk kan verdedigen. Ik meen echter zijn ideeën te vertolken als ik verklaar dat wij, met het oog op de toezegging van de minister en van de heer Cardoen, onze motie intrekken. (*Gelach*)

De voorzitter : Als voorzitter kan ik beamen dat uw voorstel degelijk is, met het oog op het verschil tussen de verklaringen in de commissie, waar die

Voorzitter

unanimiteit er niet was, en de verklaringen nu tijdens de plenaire vergadering.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Emiel Verrijken, Pieter Huybrechts en Christian Verougstraete tot besluit van de op 2 oktober 1996 door de heer Emiel Verrijken in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de voorgenomen fusie van het Gemeentekrediet met het Crédit Local de France – 417 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Verrijken, Huybrechts en Verougstraete tot besluit van de op 2 oktober 1996 door de heer Verrijken in commissie gehouden interpellatie tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de voorgenomen fusie van het Gemeentekrediet met het Crédit Local de France.

De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Emiel Verrijken (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, er rest nog slechts één week van voortdurende inspanning. Hierna zal het Frans-Waals establishment er op 14 oktober in geslaagd zijn om het tweede grootste centrum van Vlaams spaargeld te Europeaniseren. In feite wordt dit centrum financieel verfranst. Wat is de Crédit Local de France en wat is op dit ogenblik de situatie met betrekking tot het Gemeentekrediet ?

Eerst en vooral moet ik u meedelen dat dit een al heel lang doorgestoken kaart is. De heer Narmon is sinds de privatisering van het Crédit Local de France, drie jaar geleden tijdens het premierschap van Jacques Chirac, bestuurder van deze bank. Nooit is er een ernstig onderzoek geweest naar de alternatieven voor het beroep door het Gemeentekrediet op de Crédit Local de France, alternatieven die nochtans voor de hand liggen.

Deze motie is niet gericht tegen de privatisering van 30 percent van het Gemeentekrediet op de beurs : dat is nu eenmaal de tendens van deze tijd.

Ze is ook niet gericht tegen de Europeanisering, die onvermijdelijk is. Wel is ze gekant tegen wat op dit ogenblik duidelijk gebeurt : het op een drafsje afwerken van een systeem dat al bestond.

Zoals u weet vormt het Gemeentekrediet de tweede grootste concentratie aan Vlaams spaargeld. Van de zes staatsbanken die als feeksen bij de wieg van de jonge Vlaamse economie staan, is het Gemeentekrediet veruit de belangrijkste. Zoals gewoonlijk is ongeveer 67 percent van die spaarkracht Vlaams. Ik apprecieer natuurlijk de uiteenzetting van de heer Van Vaerenbergh in de commissie. Hoewel zijn betoog heel beperkt en nuttig was, raakte hij de kern van het probleem niet. Terecht klaagde hij de ondermaatse Vlaamse vertegenwoordiging in de raad van bestuur aan. Ware dat vandaag slechts het probleem ! Dergelijke dingen kan de huidige Belgische politiek waarschijnlijk wel verhelpen, maar dat is niet de kern van de zaak.

Het Gemeentekrediet is een enorme balling van Vlaamse spaarkracht van eenvoudige Vlaamse mensen : iemand anders leent op dit ogenblik immers zijn geld niet uit aan 2,75 percent. Deze balling van Vlaams spaargeld wordt nu overgeheveld naar dat ding, het Crédit Local de France. Ik weet wel dat het een fusie is, of zelfs geen fusie : wegens de afwezigheid van Europees vennootschapsrecht is het een kruisoperatie. Ik zal hier geen cursus in vennootschapsrecht geven, maar het komt neer op een fusie. Volgens de logica van een fusie is het zelfs normaal dat er na de fusie hoogstens zes Vlaamse vertegenwoordigers op vierentwintig zullen zetelen in de nieuwe raad van bestuur. Dat is het Europese spel, zal u zeggen. Het is dus een fusie van twee Europese mogelijkheden op financieel gebied.

Wat de Vlaamse belangen betreft, is dit onjuist. We hebben de 66 percent van de structuur van het Belgisch Gemeentekrediet min of meer onder controle. Deze controle gaat volledig verloren. Tijdens de bespreking in de commissie zei de minister dat we ons tot de federale overheid moesten richten : het gaat over een vennootschap en de federale overheid is bevoegd voor het vennootschapsrecht.

Dat is natuurlijk volledig onjuist. Het gaat hier om een vennootschap waarvan de bestuurders burgemeesters zijn of mensen van de provincie. Het is een vennootschap die altijd op een bijna militaire wijze heeft gehoorzaamd aan de centrale regering. Keer op keer heeft het Gemeentekrediet miljarden franken moeten afdokken aan Sabena. Dat is

Verrijken

slechts één voorbeeld van de velen. Volgens onze berekening zit van de 11.000 miljard frank staats-schuld ongeveer 2.000 tot 3.000 miljard frank in de staatsbanken. Deze situatie kan dus alleen maar worden opgelost door rechtstreekse medewerking van de staatsbanken.

Crédit Local de France is de minst slechte van de Franse banken. Het is de enige bank die momenteel nog een AAA haalt. Toch staat ze op het punt om haar Moody-rating te verliezen, door onderfinanciering en door veertien jaar socialistisch bewind. Crédit Local de France is op geen enkel punt complementair met het Gemeentekrediet. Deze bank heeft in het enorme Frankrijk 800 bedienden. In het kleine België heeft het Gemeentekrediet 3.800 bedienden. De reden hiervoor is simpel : het Crédit Local de France heeft geen enkel kantoor. Het is een centrale Parijse instelling die vanuit haar zetel kredieten verstrekt aan de Franse gemeenten en departementen. Het Gemeentekrediet daarentegen heeft 1.000 agent-schappen, waarvan 700 in het kleine Vlaanderen. De huidige rente op leningen bij het Gemeentekrediet bedraagt 2,75 percent. Men schudt de kleine man uit. Crédit Local de France moet op de wereldmarkt lenen tegen een rente van 5,75 tot 6 percent. De Morgen schreef vorige week nog, en ik citeer : de financiële wereld fronst de wenkbrauwen wegens de enorme hoeveelheid geld dat Crédit Local de France momenteel opneemt op de wereldmarkt tegen een rente van 5,75 percent.

Eén ding is zeker : het Crédit Local de France haalt nu Vlaams geld binnen tegen 2,75 percent per maand, terwijl het op de wereldmarkt 5,75 percent betaalt. U begrijpt dat de heer Narmon, de waterdrager van het Crédit Local de France, zich inspant om die operatie tot een goed einde te brengen.

Vlaanderen heeft de grootste spaarkracht ter wereld. Dit geld bevindt zich inderdaad voor een te groot gedeelte in de staatsbanken.

De voorzitter : Mijnheer Verrijken, mag ik u vragen af te rondem.

De heer Emiel Verrijken : We vragen minstens een moratorium. Dat staat in onze motie. Er zijn immers drie andere mogelijkheden met als belangrijkste de Bank van de Nederlandse Gemeenten, de gewone partner van het Gemeentekrediet. Door deze galop-operatie wil men deze andere mogelijkheden tenietdoen. Het minste wat de minister kan doen, is de burgemeesters vragen om een tijdelijk

moratorium in acht te nemen, zodat men deze zaak beter kan onderzoeken. Als we het Vlaams geld bij de zes staatsbanken in Vlaamse handen krijgen, zijn we groter dan de Rabobank in Nederland. Er zitten enorme massa's Vlaams geld bij de staatsbanken en ons inziens zit het er onterecht.

Anderhalf jaar lang wordt in dit halfrond onophoudelijk van gedachten gewisseld over de IJzeren Rijn. Het thema is afgezaagd. Wel, als men Vlaanderen zijn eigen geld laat beheren, spaart het op één week die IJzeren Rijn bijeen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Collega's, mag ik u eraan herinneren dat de spreektijd voor de indiener van een motie tien minuten bedraagt. De heer Verrijken heeft zijn spreektijd precies opgebruikt. De andere fracties kunnen gedurende vijf minuten spreken.

De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de voorzitter, toen de fusiebeweging bij de grote banken destijds op gang kwam, heeft de minister-president van de Vlaamse regering verklaard te willen verhelpen aan de onrechtmatige verdeling van aandelen bij het Gemeentekrediet. We hebben daar bijzonder weinig van gezien. Dat hoeft ons ook niet te verwonderen : het is niet eenvoudig om aandelen in een vennootschap te verschuiven, vooral niet op het ogenblik dat deze aandelen geld waard zijn. We begrijpen echter niet hoe de minister-president zich tot dergelijke uitspraken-in-de-wind heeft kunnen laten verleiden.

Wij zijn de mening toegedaan dat het samengaan van het Gemeentekrediet en het Crédit Local de France, zoals nu geconcipeerd, een zinvolle operatie is. Deze operatie is alleszins veel zinvoller dan een fusie van de grote Belgische banken. Dit zou de sluiting van talloze kantoren met zich meebrengen en een negatieve weerslag op de tewerkstelling als gevolg hebben. Voor deze kwalijke gevolgen hoeven we bij dit samengaan niet te vrezen.

Ten slotte zijn we de mening toegedaan dat de operatie in haar huidig concept doorgang moet kunnen vinden, maar dat de Vlamingen zich moeten bezinnen over de mogelijkheid om alle Vlaamse aandelen in de gemeentelijke holding van de nieuwe Gemeentekredietconstructie te bundelen in een Vlaamse sub-holding, zodat de Vlaamse stem in dit samengaan klaarder kan weerklinken. Deze doelstelling kan weliswaar niet op korte termijn worden gerealiseerd, maar mag op middellange termijn niet uit het oog worden verloren.

De voorzitter : De heer Taylor heeft het woord.

De heer John Taylor : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, wij zullen deze motie niet goedkeuren, omdat we van oordeel zijn dat de autonomie van de gemeenten moet kunnen spelen. We gaan ervan uit dat die gemeenten bekwaam genoeg zijn om hun houding te bepalen, in het besef dat een schaalvergroting belangrijk is in de huidige en toekomstige Europese context.

Een fusie met de Bank der Nederlandse Gemeenten was vandaag niet haalbaar, aangezien BNG geen vragende partij was. Dus hopen we dat een alliantie met Crédit Local de France voor het Gemeentekrediet mogelijkheden opent in de richting van zo'n schaalvergroting en van een meer gedifferentieerde bankwerking. We blijven hopen dat men BNG in de toekomst bij die nieuwe alliantie zal kunnen betrekken.

Dit debat is zeker niet afgesloten. De Vlaamse regering moet blijven nadenken over de stappen die ze kan zetten naar een grotere Vlaamse aanwezigheid in de diverse beheersinstanties. We mogen niet in een minderheidspositie worden gedrumd.

Er is nog een tweede reden om het debat open te houden. Het resultaat van de aandelen die op de beurs werden gebracht, wordt op 30 miljard frank geraamd. Als we naar de huidige aandelenstructuur kijken, lijkt ons dat de Vlaamse gemeenten hier een groot verlies lijden in verhouding tot onze inbreng in het Gemeentekrediet. We moeten ons durven afvragen hoe we dit kunnen verhelpen. We moeten ook vraagtekens plaatsen bij de huidige aandelenstructuur zelf, die uiteindelijk zeer onevenwichtig blijft. Moet zo een structuur worden bestendigd ? Het kan toch niet dat een aandelenstructuur uitsluitend gebaseerd is op het leningspercentage dat men heeft bij een bank.

De regering moet dringend initiatieven nemen om aan deze grote bekommernissen van de Vlaamse gemeenten tegemoet te komen.

De voorzitter : De heer De Loor heeft het woord.

De heer Herman De Loor : Mijnheer de voorzitter, ik zou er de aandacht willen op vestigen dat het kapitalisme van de drukte rond de Europese muntunie gebruik maakt om zich te concentreren. Het kapitaal werpt zich op als een macht die tijdig de nodige schikkingen treft. Ik wil daarom een oproep doen tot de arbeidende klasse. Zij zal in de toekomst een grotere solidariteit aan de dag moeten

leggen als ze een dam wil opwerpen tegen het zich versterkende kapitalisme. (*Rumoer*)

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de VU-fractie zal deze motie niet goedkeuren, maar ook niet afkeuren.

In de eerste plaats kunnen wij deze motie niet goedkeuren omdat zij veel te vaag is en op die manier de belangen van het Vlaamse volk niet kan dienen. Voorts komt zij behoorlijk laat. Ik verwijs naar de vele beslissingen die in de verschillende gemeenteraden werden genomen en waarbij de afgevaardigden duidelijke opdrachten van hun gemeenteraad hebben gekregen.

We willen deze motie echter evenmin afkeuren, omdat ook voor ons behoorlijk wat vragen rijzen met betrekking tot een mogelijke fusie tussen het Gemeentekrediet en het Crédit Local de France. Ik heb hierover al heel wat vragen aan de minister-president gesteld.

De Volksunie heeft haar lokale mandatarissen dan ook gevraagd de mandaathouders van de gemeentebesturen op te dragen bijkomende garanties te vragen op de algemene vergadering van 14 oktober aanstaande.

Zullen de gemeenten geïnformeerd worden en enige zeggenschap hebben over de institutionele beleggers die een deel van de 30 percent aandelen die op de beurs worden gebracht, in hun bezit krijgen ? Ik weet dat minister Peeters terzake een onderzoek heeft aangekondigd. Niettemin moet nadrukkelijk worden gevraagd of er zal worden gestreefd naar taalpariteit op de bestuursniveaus, zowel van de bank als van de holding. Dit impliceert dat het Crédit Local de France bereid moet worden gevonden om een aantal Nederlandstaligen af te vaardigen in de raden van bestuur.

Ten derde, en dat is niet onbelangrijk, bouwt het Gemeentekrediet de mogelijkheid in dat de gemeenten die dat wensen op termijn en eventueel gefaseerd uiteindelijk volledig kunnen uittreden. Deze drie essentiële bedenkingen zullen onze afgevaardigden op 14 oktober aan de algemene vergadering voorleggen. Om die reden verklaren we nadrukkelijk dat we deze motie niet willen afkeuren. We zullen ons onthouden.

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omkle-

Voorzitter

de motie van de heren Verrijken, Huybrechts en Verougstraete tot besluit van de op 2 oktober 1996 door de heer Verrijken in commissie gehouden interpellatie tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de voorgenomen fusie van het Gemeentekrediet met het Crédit Local de France.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
14 leden hebben ja geantwoord ;
15 leden hebben zich onthouden ;
78 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman

De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Keulen Marino
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandendriessche Bart

Voorzitter

Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bogaert Jean-Marie
Dua Vera
Geysels Jos
Kuijpers Willy
Lauwers Herman
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Christiaan
Verwimp-Sillis Cecile

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende plenaire vergadering aan het Bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.55 uur.*
